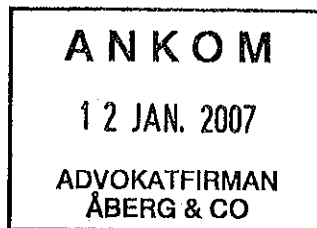

meddelad i
Växjö

SÖKANDE

Nordvästra Skånes Renhållnings AB
Ombud: advokaterna Märten Bengtsson och Åsa Borgardt,
Advokatfirman Åberg & Co, Box 16295, 103 25 STOCKHOLM

SAKEN

Tillstånd till verksamheten vid Filborna återvinningsanläggning, Helsingborgs stad,
Skåne län

DOMSLUT

Tillstånd

Miljödomstolen lämnar Nordvästra Skånes Renhållnings AB tillstånd till miljöfarlig verksamhet enligt miljöbalken att inom i ansökan angivna områden på fastigheten Väla 7:4 i Helsingborgs stad

dels årligen ta emot, sortera, behandla, mellanlagra och bortskaffa högst 800 000 ton avfall, exklusive rena jordmassor för konstruktionsändamål, varav högst

- 275 000 ton får behandlas biologiskt genom kompostering eller rötning,
- 120 000 ton icke-farligt avfall får förbrännas,
- 100 000 ton icke-farligt avfall får deponeras,
- 75 000 ton farligt avfall får deponeras,

dels som ett medelvärde över en treårsperiod årligen ta emot, behandla och deponera 150 000 ton förorenade massor,

dels ta emot, behandla och deponera 20 000 ton metallhydroxidslam från Sakabs långtidslager,

dels bibehålla byggnader och anläggningar samt uppföra de nya byggnader och anläggningar som beskrivits i ansökan, däribland en avfallsförbränningsanläggning med en maximal total installerad tillförd bränsleeffekt av 65 MW.

Tillståndet till mottagning omfattar de typer av avfall som anges i bilaga 8 till bolagets komplettering av ansökan den 22 maj 2006.

Åberg & Co / *M. Bengtsson & Åsa Borgardt*

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81	Kungsgatan 8	0470 - 868 00	0470 - 868 40	Måndag - fredag
351 03 VÄXJÖ				09.00 - 12.00 13.00 - 15.00

Tillståndet till mellanlagring omfattar en samtidig maximal mängd avfall enligt följande:

Icke farligt avfall	ton
restavfall från hushåll och verksamheter	20 000
slam och slamkompost	10 000
färdig kompost och jordblandningar	1 000
biogödsel	1 000
gödsel	500
asfalt	6 000
betong	1 000
trä	7 000
återvinningsmaterial	1 000
papper	3 000
Farligt avfall	
stykkegoods	500
pumpbara vätskor	500
el- och elektronikskrot	250
impregnerat trä	100
tjärasfalt	100
förorenade massor	2 000

Tillståndet till biologisk behandling i kombireaktorläggning (KRT), boxkompostering (Biodegma) och kompostering av trädgårdsavfall och slam gäller till och med år 2012.

Tillståndet till behandling av förorenade massor omfattar endast metoderna kompostering, jordtvätt, kemisk oxidation och termisk avdrivning.

Tillståndet till deponering omfattar de typer av avfall som anges i bilaga 4, flik C i bolagets huvudansökan. Totalt får ytterligare 4 milj. m³ avfall deponeras.

Tillståndet till förbränning omfattar följande kategorier och mängder av avfall.

Avfallskategori	avfallsslag	Årlig mängd (ton)
- Q1	- RT-flis	15 000
- Q1	Utsorterat brännbart avfall från hushåll	70 000
- Q1	Utsorterat brännbart avfall från verksamheter	50 000
- Q8	- Bioaska (ombränning)	10 000
- Q1	homogeniserat avfall från slakteri	15 000
- Q9	- avloppsslam, avvattnat	10 000
	Summa	120 000

I den utsträckning det avfall som omfattas av tillståndet utgör utsorterat brännbart avfall får det endast deponeras under förutsättning att Naturvårdsverket meddelar föreskrifter om undantag från förbudet mot att deponera utsorterat brännbart avfall eller att länsstyrelsen medger dispens från samma förbud.

I den utsträckning det avfall som omfattas av tillståndet utgör organiskt avfall får det endast deponeras under förutsättning att Naturvårdsverket meddelar föreskrifter om undantag från förbudet mot att deponera organiskt avfall eller att länsstyrelsen medger dispens från samma förbud.

I den utsträckning det avfall som omfattas av tillståndet inte uppfyller de gränsvärden för utlakning som föreskrivs i Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall (NFS 2004:10) får det endast deponeras under förutsättning att tillsynsmyndigheten medger dispens från föreskrifterna.

Miljödomstolen medger enligt 24 § förordningen om deponering av avfall avsteg från kravet på geologisk barriär så att anslutningen av etapp 1:7 kan ske på sätt som beskrivits i ansökan.

Villkor

Utöver de krav som följer av förordningar och föreskrifter skall för tillståndet gälla följande villkor.

1. Verksamheten – inbegripet åtgärder för att begränsa skador eller olägenheter för människors hälsa eller miljön – skall bedrivas i huvudsak på det sätt som bolaget angett eller åtagit sig i målet om inte annat framgår av denna dom.
2. Avfall som skall behandlas får inte lagras under längre tid än tre år.
3. Avfall som skall deponeras eller förbrännas får inte lagras under längre tid än ett år.
4. Sortering, mellanlagring och behandling av icke farligt avfall som sker utomhus skall ske på hårdgjord yta med uppsamling och avledning av avrinnande vatten till det övergripande lakvattensystemet.
5. Kemiska produkter och farligt avfall skall lagras och i övrigt hanteras så att spill och läckage inte kan förorena omgivningen eller nå det kommunala avloppsledningsnätet. Kemiska produkter och farligt avfall, med undantag för elektriskt och elektroniskt avfall, ej flisat impregnerat trä samt tjärasfalt, skall förvaras på en yta som är ogenomsläpplig, invallad och skyddad från nederbörd. Tankar för kemikalier särskilt avsedda för utomhusbruk behöver inte förvaras under tak. Invallningarnas respektive uppsamlingsvolymen skall minst motsvara den största tanken/cisternen plus 10 % av övriga tankars/cisterners sammanlagda volym. Tankar och cisterner skall vara försedda med överfyllnadsskydd. Kravet på invallning gäller först ett år från det att tillståndet vunnit laga kraft.
6. Vid användning av ammoniak får ammoniaktankens volym inte överstiga 60 m³. Detektorer som larmar samt stänger av tillflödet av ammoniak vid läckage skall finnas.
7. Behandling och mellanlagring inför behandling av förorenad jord samt bensinstationsslam skall ske på tät yta och med uppsamling av avrinnande vatten, vilket efter oljeavskiljning skall avledas till det övergripande lakvattensystemet. Biologisk behandling av förorenade massor skall ske med tillsats av näringsämnen och strukturgivare och pågå under minst ett halvår inklusive en sommarperiod tills halten opolära kolväten understiger 5000 mg/kg TS. Färdigbehandlade jordmassor, som inte klassificeras som farligt avfall, får lagras på en yta som enbart hårdgjorts.

8. Jord som förorenats med olja eller andra kolväten samt bensinstationsslam skall under de två första månaderna av processen behandlas under täckning med avledning av luften till ett biofilter.
9. Jordmassor som även efter behandling är att betrakta som farligt avfall får inte användas som sättningsutjämnande material, vallbyggnadsmaterial eller för mellan- och sluttäckning av deponi.
10. Inför behandling av varje nytt slag av förorenat material (med avseende på föroreningsinnehåll) och innan ett behandlingsförfarande med någon av de metoder som omfattas av tillståndet tillämpas för första gången skall föroreningsinnehåll, behandlingsteknik, skyddsåtgärder, kriterier för det färdigbehandlade materialet och energianvändning redovisas till tillsynsmyndigheten senast 6 veckor i förväg. Gäller saken utnyttjande av mobil anläggning för termisk behandling av förorenade massor skall också en spridningsberäkning redovisas om inte tillsynsmyndigheten beslutar annat.
11. Innan nya ytor för deponering, inklusive etapp 1:7, anläggs skall bolaget till tillsynsmyndigheten minst tre månader i förväg redovisa hur kontrollen av bottenkonstruktionen skall ske samt en lägnings- och kvalitetsplan över arbetena.
12. Inför utgrävning av tidigare deponerat material (Land-fill Mining) skall bolaget till tillsynsmyndigheten minst 6 veckor i förväg redovisa plats, mängd och typ av material samt planerade skyddsåtgärder.
13. Behandling av farligt avfall skall ske på ogenomsläpplig yta försedd med nederbördsskydd och med separat omhändertagande av lakvatten
14. Tippsår skall dagligen täckas. Asbestavfall bör täckas på sådant sätt och med sådant material att förekommande emballage inte rivs sönder. Deponering av farligt avfall skall ske under nederbördsskydd i avvaktan på sluttäckning.
15. Den befintliga deponin skall vara sluttäckt inom tio år från det att deponeringen upphört. Samtliga avslutade deponidelar skall senast ett år efter det att domen vunnit laga kraft ha försetts med ett luktreducerande skikt i avvaktan på sluttäckning.
16. All hantering av animaliskt avfall skall ske slutet.
17. Kraftvärmeverket skall utföras med följande ångdata: 40 bar, 400 °C.
18. Rökgaserna från kraftvärmeverket skall avledas genom en skorsten med minimihöjden 53 meter över mark.

19. Flyg- och bottenaska som uppkommer vid anläggningen skall samlas upp och förvaras var för sig. Förvaring, hantering och transport skall ske i täta behållare.
20. Vid mätningar av utsläpp skall utsläpp under start/stopp och torkeldning av murverk inte medräknas. Med start/stopp avses den del av start/stopp-processen när lasten inte överstiger 40 % av nominell kapacitet för samtliga bränslen under minst 20 minuter i följd.
21. Vid tekniskt oundvikliga driftstopp och driftstörningar i anläggningen eller fel i mätutrustning får sådana utsläpp av föroreningar till luft och vatten som överskrider fastställda värden inte pågå under längre tid än fyra timmar i följd. Dessutom får den sammanlagda drifttiden under sådana driftförhållanden inte överstiga 60 timmar per år.
22. Innehållet av föroreningar i utgående luft från den biobränsleeldade panncentralen får som riktvärde* inte överstiga följande koncentrationer**.

stoft	150 mg/Nm ³ (O ₂ - innehåll 6 %)
kväveoxider (NO _x)	390 mg/Nm ³ (O ₂ -innehåll 6 %)
koloxid	390 mg/Nm ³ (O ₂ -innehåll 6 %)
23. Buller från verksamheten får utomhus vid bostäder inte ge upphov till högre ekvivalent ljudnivå än
 - 50 dB (A) vardagars dagtid (kl.07-18)
 - 40 dB (A) nattetid (kl.22-07)
 - 45 dB (A) övrig tidOvan angivna värden skall sänkas med 5 dB (A)-enheter om bullret innehåller impulsljud eller hörbara tonkomponenter. Momentana ljud nattetid får ej överstiga 55 dB (A).
24. Buller från verksamheten får, som riktvärde*, utomhus vid arbetslokaler för icke bullrande verksamhet inte ge upphov till högre ekvivalent ljudnivå än
 - 60 dB (A) vardagars dagtid (kl.07-18)
 - 50 dB (A) nattetid (kl.22-07)
 - 55 dB (A) övrig tid
25. Aktuellt kontrollprogram med angivande av mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod skall finnas.

26. Skriftliga instruktioner skall finnas dels för kontroll och klassificering av inkommande avfall, dels för mellanlagring, behandling och deponering av avfall samt för underhåll av systemet för lakvattenbehandling.
27. Sökanden skall minst tre månader i förväg innan sluttäckningen av varje etapp redovisa till tillsynsmyndigheten hur kontrollen av tätskiktet skall ske samt en lägnings- och kvalitetsplan över arbetena.

* Med riktvärde menas ett värde som om det överskrids, innebär en skyldighet för tillståndshavaren att vidta åtgärder så att värdet kan innehållas.

** Med Nm³ avses volymen kubikmeter torr gas vid lufttrycket 101,3 kPa och temperaturen 273 K.

Delegerade frågor

Miljödomstolen överlåter enligt 22 kap. 25 § miljöbalken åt tillsynsmyndigheten att fastställa ytterligare villkor beträffande följande.

- Åtgärder enligt 21 och 26 §§ förordningen om deponering av avfall
- Åtgärder föranledda av anmälan enligt villkor 10, 11, 12 och 27
- Användning av avfallsmassor för konstruktionsändamål utöver villkor 9
- Kontroll av verksamheten

Uppskjutna frågor

Miljödomstolen skjuter enligt 22 kap. 27 § miljöbalken upp frågan om vilka villkor som skall gälla *dels* ifråga om utsläpp av behandlat lak- och dagvatten, *dels* skyddsåtgärder mot inträngande grundvatten samt åtgärder för att i övrigt begränsa mängden lakvatten, *dels* utsläpp av kväveföreningar från kraftvärmeverket och *dels* åtgärder mot luktstörningar i omgivningen. Under prövotiden skall bolaget utreda följande.

U1. Tekniska och ekonomiska förutsättningar att genom lokal behandling av lak- och dagvatten kunna avleda detta vatten direkt till recipient.

U2. Tekniska och ekonomiska förutsättningar att minska mängden inträngande grundvatten samt att genom behandling av olika delströmmar m.m. begränsa uppkomsten av förorenat vatten.

U3. Tekniska och ekonomiska förutsättningar att begränsa utsläppen av kväveoxider samt, i det fall anläggning med rökgasrening genom selektiv icke katalytisk reduktion (SNCR) eller selektiv katalytisk reduktion (SCR) installeras, av ammoniak och dikväveoxid.

U4. Olika källors relativa bidrag till luktstörningar (kvalitativt och kvantitativt), effekten av vidtagna åtgärder samt förslag till ytterligare åtgärder så att verksamheten vid normal drift inte orsakar luktstörningar i omgivningen. Undersökningen bör utföras i samråd med kommunens miljö- och hälsoskyddsförvaltning och inkludera en representativ "luktpanel".

Resultaten av utredningarna med förslag till villkor skall ges in till miljödomstolen inom följande tider.

U1. Den 1 januari 2010.

U2. Den 1 januari 2011.

U3. Tre år efter det att kraftvärmeverket har tagits i permanent drift. Bolaget skall anmäla detta till miljödomstolen.

U4. Den 1 januari 2011.

Intill dess miljödomstolen beslutar annat skall följande provisoriska föreskrifter gälla.

P1. Lakvatten från deponeringen och dagvatten från verksamhetsytor skall behandlas lokalt före avledning till det kommunala avloppsnätet. Vid höga flöden får dock obehandlat lakvatten avledas till det kommunala avloppsnätet via utsläppspunkten L1.

P2. Innehållet av föroreningar i utgående vatten från behandlingen av oljeförorenat vatten och pumpbara industrislam, från fordonstvätt, från indunstning av oljeemulsioner, vattenhaltiga slam och vattenlösningar samt från tvättanläggningen för rengöring av emballage, behållare och tankar får som riktvärde* inte överstiga följande koncentrationer.

COD	7000 mg/l
bly	0,25 mg/l
Kadmium	0,025 mg/l
koppar	0,25 mg/l
zink	1 mg/l
total-krom	0,25 mg/l
kvicksilver	0,005 mg/l
nickel	0,5 mg/l

P3. Innehållet av föroreningar i utgående luft från kraftvärmeverket, vid användning av SNCR eller SCR, får som riktvärde och månadsmedelvärde inte överstiga följande koncentrationer.

ammoniak 10 mg/Nm³ (O₂-innehåll 11 %)

dikväveoxid 30 mg/Nm³ (O₂-innehåll 11 %)

P4. I Biodegma-anläggningen får endast följande avfallsslag behandlas.

- komposterbar fraktion från källsorterat restavfall från hushåll
- slam
- gödsel
- rötrest från linje 3
- förorenade massor

P5. Behandlingen av restavfall från hushåll och källsorterat organiskt avfall från hushåll och livsmedelsindustri skall senast den 1 januari 2010 ske inbyggt med erforderlig rening av ventilationsluften.

P6. Farligt avfall som kan antas orsaka luktstörningar skall hanteras inomhus eller under täckning.

P7. Om störande lukt uppkommer skall bolaget informera tillsynsmyndigheten och utreda orsaken.

Klassificering

De nya deponier som omfattas av detta tillstånd skall hänföras till klasserna "deponi för farligt avfall" resp. "deponi för icke-farligt avfall".

Miljökonsekvensbeskrivning

Miljöödomstolen godkänner den i målet upprättade miljökonsekvensbeskrivningen.

Igångsättningstid

Verksamheten avseende nya anläggningsdelar skall ha satts igång senast fem år från det att denna dom har vunnit laga kraft. I annat fall förfaller tillståndet i dessa delar.

Förordnande om tidigare tillstånd

När tillståndet enligt denna dom har vunnit laga kraft, ersätter det de tidigare tillstånd och beslut beträffande verksamheten som meddelats av Koncessionsnämnden för miljöskydd respektive av länsstyrelsen.

Säkerhet

Detta tillstånd får tas i anspråk och verksamheten bedrivs endast under förutsättning att bolaget, för att säkerställa att de skyldigheter som gäller för verksamheten fullgörs, har ställt ekonomisk säkerhet om minst 73 Mkr. Säkerheten skall ställas i form av pant eller borgen enligt bestämmelserna i 2 kap. 25 § utsökningsbalken och prövas av miljödomstolen i särskild ordning. Säkerheten skall förvaras hos länsstyrelsen i Skåne län.

Verkställighetsförordnande

Denna dom gäller omedelbart.

TIDIGARE BESLUT

Verksamheten vid anläggningen har tidigare tillståndsprövats enligt miljöskyddslagen ett flertal gånger av Koncessionsnämnden för miljöskydd. Följande beslut är aktuella.

1. Den 22 december 1992 – tillstånd att behandla avfall m.m. vid Filborna.
2. Den 9 juni 1994 – regeringsbeslut; ändring av villkor 2.
3. Den 7 februari 1995 – tillstånd till viss utökad behandling av avfall.
4. Den 31 oktober 1995 – tillstånd till ändring av biogasanläggningen och returpappersanläggningen.
5. Den 25 maj 1998 tillstånd till viss utökad verksamhet.

Länsstyrelsen har under åren 2004-2006 fattat ett flertal beslut rörande verksamheten vid Filbornaanläggningen. Bland dessa kan särskilt nämnas godkännandet av anpassningsplanen den 8 juli 2005.

ANSÖKAN

Lokalisering

Filborna återvinningsanläggning är belägen ca fem km öster om Helsingborgs centrum, direkt väster om E6:an. Anläggningen omges av jordvallar på tre sidor samt av Rödkille deponi i öster. Närmaste bostäder ligger ca 500 meter öster om anläggningen. Närmaste bostadsområden är Väla by, Dalhem och Hjortshög, som ligger mellan 1-1,5 km från anläggningen.

Planförhållanden

För det aktuella området gäller en laga kraftvunnen detaljplan för fastigheten Väla 7:4 m.fl. Planen antogs av kommunfullmäktige den 26 oktober 1999 och avser Filborna avfalls- och återvinningsanläggning. Planbestämmelserna medger uppfyllnad till maximalt + 90 m och en högsta skorstenshöjd över mark av 60 m. Verksamheten står inte i strid med detaljplanen.

Geologi, geohydrologi och hydrologi

De befintliga delarna av Filborna utgörs av ett flackt område med naturliga jordlager av lermorän, ställvis överlagrade med grunda sandsediment. Lermoränens mäktighet är normalt mellan två och sex meter. Berggrunden i området utgörs av lerskiffrar och sand- och mostenar.

Området för deponin för farligt avfall utgörs av en flack höjdrygg i nordvästlig-sydostlig riktning. Berggrunden utgörs av sandsten som överlagrats av en lerig morän med en mäktighet överstigande två meter. Närmast markytan utgörs jordlagren av siltiga, sandiga moräner under ett ca 0,5 meter tjockt skikt av mullhaltig jord.

Inom det aktuella området finns flera skilda grundvattenmagasin med olika tryckförhållanden. Sandstenen utgör en undre akvifär i vilken källflöden (artesiskt grundvatten) kan uppstå. Över lermoränen bildas ett ytligt grundvattenmagasin som dräneras till omgivande vattendrag. I delar av området utgör grövre sediment överlagrade med tätande lermoräner en sluten akvifär. Den huvudsakliga grundvattenströmningen följer sträckningen för Väla bäck västerut genom området. Mot nordost finns en naturlig ytvattendelare, vilken även fungerar som vattendelare

för det ytliga grundvattnet. I den djupare berggrunden finns en grundvattengradient mot nordost.

Filborna avvattnas naturligt i nordvästlig riktning via Väla bäck och Tostarpsbäcken som ingår i avrinningsområdet för Vege å som mynnar i Skälderviken, ca 17 km norr om Filborna.

Teknisk beskrivning

Mottagning

Vid infartskontrollen vägs, registreras och kontrolleras allt inkommande avfall. Avfall som lämnas vid återvinningscentralen vägs när fyllda containrar flyttas för behandling. Efter registrering och vägning styrs transporten till respektive behandlingsanläggning där avlastning sker under övervakning för eventuell provtagning och kontroll av överensstämmelse med transportdokument m.m. Mottagningskontrollen kommer att uppfylla kraven i Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall (NFS 2004:10).

Inom anläggningen finns ett s.k. släckningsmagasin för akutmottagning av brandskadad flis och pellets vid brand i någon av Öresundskrafts energianläggningar i Helsingborg. Området är invallat.

Materialåtervinning

Materialåtervinning sker i huvudsak på asfalterade eller hårdgjorda ytor. All avrinning sker via uppsamlingsbrunnar till det lokala systemet för lakvattenhantering. Bevattning sker vid behov för att förhindra damning. Vid ev. oljespill och akuta utsläpp används "kragar" på uppsamlingsbrunnar och absorptionsmedel finns tillgängligt för snabba saneringsåtgärder. Städning sker regelbundet genom att området sopas maskinellt. Följande typer av verksamhet för materialåtervinning ingår i verksamheten.

- Återvinningsgård för allmänheten respektive mindre företag
- Sortering, malning och siktning av verksamhetsavfall
- Mellanlagring av återvinningsmaterial
- Sortering och mellanlager för jord och andra konstruktionsmassor (returterminal)
- Behandling av gatubrunnsslam

- Mottagning, sortering, balning, mellanlagring och uttransport av returpapper (tidningar, wellpapp, kartong, produktionsspill från industrin m.m.)

Privatpersoner och mindre företag har möjlighet att lämna avfall och återvinningsmaterial i mer än 20 fraktioner vid separata mottagningsplatser. Återvinningsgården för privatpersoner har egen infart och mottagningskontroll. Företagskunder lämnar sitt avfall inom en avgränsad del av sorteringsplattan för industriavfall. Återvinningsgården för privatpersoner kan komma att flyttas inom området.

Sortering av restavfall från företag sker på en ca 14 000 m² stor asfalterad platta. Inkommande avfall läggs upp i strängar för att möjliggöra okulär kontroll samt för att förenkla sorteringen. Sorteringen sker i huvudsak med mobila maskiner. Utsortering av återvinningsbara material sker med plockmaskiner. En kvarn med bandmagnet används för homogenisering av avfall som inte kan utnyttjas för materialåtervinning. Siktutrustning används för att skilja den oorganiska finfraktionen från det malda avfallet: Från det inkommande avfallet avskiljs även en deponirest. För att minska risken för damning och spridning av föroreningar med dagvatten kommer delar av verksamheten att byggas in.

I avvaktan på transport till slutanvändare mellanlagras bl.a. förpackningar av metall, plast och glas i fickor uppbyggda med betongstöd. Lätta material lagras under tak för att undvika nedskräpning.

Massorna utgörs i huvudsak av schakt och rivningsmassor och kontrolleras okulärt och sorteras därefter i olika mellanlager. Även asfaltmassor för återvinning förekommer. Alla maskiner, t.ex. lastmaskiner, krossutrustning och siktar, är mobila. Hanteringen kräver stora ytor och kan komma att flyttas inom området. Tjerasfalt mellanlagras separat och i samband med uppkrossning tas ett samlingsprov (PAH mg/kg) från lagret för att avgöra hur materialet får utnyttjas.

Grus och slam från brunnar från dagvattennätet tas emot för avvattning i en mottagningsficka med en oljeavskiljande funktion. Efter avvattning leds vattenfasen till det lokala systemet för lakvattenbehandling och den fasta fasen används som konstruktionsmaterial på anläggningen.

Mottagning av returpapper sker under tak i en hall. Efter manuell bortsortering av främmande material går papperet via transportörer till ett inhägnat mellanlager utomhus. Lagring sker i balar eller lösvikt. Genom utökade drifttider bedöms mängden hanterat returpapper kunna fördubblas.

Följande mängder icke farligt avfall beräknas maximalt samtidigt lagras på Filborna.

• restavfall från hushåll och verksamheter	20 000 ton
• slam och slamkompost	10 000 ton
• färdig kompost och jordblandningar	1 000 ton
• biogödsel	1 000 ton
• gödsel	500 ton
• asfalt	6 000 ton
• betong	1 000 ton
• trä	7 000 ton
• återvinningsmaterial	1 000 ton
• papper	3 000 ton

Följande mängder farligt avfall beräknas maximalt samtidigt lagras på Filborna.

• styckegods	500 ton
• pumpbara vätskor	500 ton
• el- och elektronikskrot	250 ton
• impregnerat trä	100 ton
• tjärasfalt	100 ton
• förorenade massor	2 000 ton

Biologisk behandling

All avrinning från kompostytor, boxar och biogasanläggningen sker via uppsamlingsbrunnar till det lokala systemet för lakvattenbehandling.

Inkommande restavfall förbehandlas mekaniskt genom grovmalning/krossning, siktning och magnetavskiljning och delas upp i tre huvudfraktioner – återvinningsbart, brännbart och (lättnedbrytbart) organiskt. Den mekaniska behandlingen sker idag utomhus men kommer att flyttas in under tak för att minska risken för vindspridning och fåglar.

För utvinning av energi kommer den organiska fraktionen att pressas eller lakas i direkt anslutning till förbehandlingen. Pressvätskan kommer att användas för intern gasproduktion eller skickas för rötning vid extern anläggning. Efter pressning eller lakning kan den fasta fasen behandlas aerobt i en sluten kombireaktor eller skickas till förbränning. I en tillkommande linje (linje 3) avses den fasta fasen behandlas genom sluten rötning alternativt sluten kompostering för produktion av fordonsgas respektive anläggningsjord.

Kombireaktor-anläggningen (KRT) består av sex slutna boxar med separata ventilationssystem med kanaler i botten för inblåsning av luft. Anläggningen är försedd med fläktar och biofilter för processluften. Normal behandlingstid är sex veckor. Därefter efterkomposteras komposten i strängar i ca 8-10 veckor. Strängarna vänds maskinellt varje vecka. Den stabiliserade komposten siktas och används för närvarande internt vid avslutningsarbeten på deponin. Kombireaktor-anläggningen kan även användas för sluten kompostering av andra organiska material.

Behandling av källsorterat organiskt avfall från hushåll och livsmedelsindustri sker genom kompostering. Komposteringsanläggningen (Biodegma) består av 20 betongboxar, varav fyra är slutna och försedda med tak av goretex och kanaler i botten för inblåsning av luft. Efter mottagningskontroll blandas avfallet med krossat trädgårdsavfall och komposteras i ca tre veckor i de slutna boxarna. Därefter flyttas avfallet till en luftad box utan tak. Vid behov kan de öppna boxarna täckas med duk. Efterkompostering sker i strängar på hårdgjord yta. Den färdiga komposten siktas och säljs i olika jordblandningar eller som jordförbättringsmedel. Biodegmaanläggningen stängdes den 1 maj 2006 efter det att länsstyrelsen ställt krav på inbyggnad.

Delar av det källsorterade organiska avfallet samt kasserade förpackade livsmedel pressas till en vätskefas och en fast fas. Pressningen sker under tak och spill samt rester av organiskt

material tas omhand dagligen. Vätskefasen transporteras till biogasanläggningen för rötning och produktion av biogas. Rötresten används som gödsel. Den fasta fasen komposteras.

En del trädgårdsavfall mals och utnyttjas som strukturmaterial vid kompostering av rent organiskt avfall och avloppsslam. Övrigt trädgårdsavfall sönderdelas i en kvarn och läggs upp i strängar eller stukor. Luftning sker genom regelbunden vändning av komposten. Efter komposteringen siktas materialet och säljs i olika jordblandningar eller som jordförbättringsmedel. Sedan sommaren 2005 används en ny vändare på asfalterade ytor vilket ger kortare behandlingstider.

Filborna tar emot rötat slam från kommunala reningsverk samt mindre mängder avvattnat fiberslam från pappersbruk. Slammet vänds med regelbundna intervaller. En sprinkler på kompostvändaren möjliggör bevattning vid behov i samband med vändning. Den färdiga komposten läggs upp i större stukor innan den siktas och nyttiggörs.

Behandling av restavfall från hushåll och industri pågår i biocellreaktor. Vid behov av reaktorvolym kommer reaktorerna att tömmas efter utrötning av materialet. Sedan 2004 läggs inget ytterligare avfall in i biocellreaktorerna.

Utvinning av biogas sker via ett gasledningssystem med gasdräner och gasbrunnar. Vid driftstörningar omhändertas gasen av fyra gasfacklor. Mätningar under åren 2001-2005 indikerar att insamlingsgraden har legat på ca 80 % av producerad gas.

I biogasanläggningen behandlas pumpbara organiska restprodukter från livsmedelsindustrin, gödsel och pressat källsorterat organiskt avfall. Materialet blandas i en mottagningstank och pumpas till hygieniseringen där materialet värms upp till ca 70 grader. Därefter sänks temperaturen till ca 35 grader och pumpas in i röttanken. Rötningen sker under syrefria förhållanden under fyra veckor. Vid rötningen bildas biogas och biogödsel.

För att kunna använda biogasen som fordonsbränsle måste koldioxiden avskiljas. Detta sker i en uppgraderingsanläggning genom tryckhöjning och torkning. Gasen lagras på flaskor i ett gaslager som rymmer 7000 Nm³. Luktsättning sker för att eventuellt läckage skall kunna

spåras. Biogasen används därefter som fordonsbränsle eller tillförs naturgasnätet. Bolagets publika gasmack ligger i anslutning till infarten till Filborna och består av två gasdispensrar.

Behandling av farligt avfall

Vid Filborna finns en anläggning för behandling av oljeförorenat vatten och pumpbara industrislam. Även slam och överskottsvatten från fordonstvätt kommer att behandlas i anläggningen. En automatisering av anläggningen genomfördes under våren 2004. Den utökade verksamheten bedöms kunna ske genom längre drifttider.

Efter avskiljning av grovsediment och större partiklar pumpas slammet från mottagningsbassängerna till behandlingstankar där olja, vatten och slam avskiljs gravimetriskt. Oljan tas omhand för slutligt omhändertagande vid godkänd anläggning och slammet omhändertas för kompostering. Vattenfasen pumpas till befintliga uppsamlingsbassänger och därefter via ett magasin med oljeavskiljarfunktion och luftning till det lokala systemet för lakvattenbehandling.

Den oljehaltiga slamfasen blandas med halm, hästgödsel och strukturgivare och komposteras i strängar på hårdgjord yta. Kompostering kan även ske slutet.

Indunstning av oljeemulsioner, vattenhaltiga slam- och vattenlösningar kommer att ske kampanjvis. Från mottagningsstankarna pumpas avfallet via filter till en lagringstank och därifrån till indunstningsanläggningen via ett finfilter. I anläggningen delas avfallet upp i en olje- respektive vattenfas. Oljefasen transporteras till godkänd anläggning för slutligt omhändertagande. En del av vattenfasen används till fattvätt och resterande vattenfas leds via två uppsamlingsbassänger till det lokala systemet för lakvattenbehandling. Vid behov kan ytterligare en indunstningsanläggning komma att installeras.

Syror och baser kan behandlas genom neutralisation.

I direkt anslutning till mellanlagret för farligt avfall ligger en tvättanläggning för invändig rengöring av emballage, behållare och tankar. Rengöring sker med högtryckstvätt och sker kampanjvis av kärl som har innehållit likartade ämnen. Allt tvättvatten samlas upp och

behandlas i en vattenreningsanläggning, vilken även kan användas för behandling av vattenhaltiga slam.

Mellanlager för farligt avfall är inhägnat och består av ett tanklager samt utrymmen för mottagning, sortering och mellanlagring av styckegods. Inkommande styckegods vägs, märks, pallas och bandas. Vid behov sker ompackning. Olja pumpas till vattendragningstanken. Vattenfasen förs därefter via en pumpgrop till vattenreningsanläggningen och oljan pumpas till två lagertankar. I tanklagret som består av åtta stycket tankar mellanlagras spillolja, lösningsmedel samt förorenat vatten. Mellanlagret har hårdjord yta och samtliga utrymmen är försedda med uppsamlingsrännor och pumpgropar för uppsamling av eventuellt spill.

Elektriska och elektroniska produkter lagras antingen i burar, små containrar eller mindre behållare eller uppställda på hårdgjord yta. All behandling i form av demontering kommer att ske på hårdgjord yta eller under tak på underlag som är avloppslöst och följer Naturvårdsverkets föreskrifter om yrkesmässig förbehandling av avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter (NFS 2001:8).

Mellanlagring av kyl- och frysmöbler sker i containrar.

Maskinell och/eller manuell fordonstvätt kommer att ske i en tvätthall med slutet avloppssystem och återvinning av tvättvattnet. Slam och överskottsvatten samlas i en tank och leds till anläggningen för behandling av oljeförorenat vatten och pumpbara industrislam.

Batterier från hushåll och verksamheter tas emot för sortering och därefter antingen vidaretransport för återvinning eller deponering.

Behandling av förorenade massor

Mottagningen och behandlingen av förorenade massor byggs successivt ut och sker på hårdgjorda ytor med uppsamling av lakvatten. Vilken behandlingsmetod som är aktuell beror på massornas karaktär, mängd och föroreningsinnehåll. Behandlingen kommer normalt att ske i kampanjer. I vissa fall kan etablering av mobila anläggningar komma att ske. Behandlade

massor skall i första hand användas externt, i andra hand nyttiggöras internt och i sista hand deponeras.

Kompostering används för biologiskt nedbrytbara föroreningar och sker antingen i strängar eller slutet med styrd luftning. Vid behov förbehandlas massorna genom t.ex. krossning eller siktning. Vid kompostering kan näringsämnen och strukturgivare tillsätts.

Jordtvätt kan användas för i stort sett alla typer av föroreningar och innebär att föroreningarna separeras ut genom olika fysikaliska och/eller kemiska metoder. Normalt sker förbehandling av massorna genom sönderdelning t.ex. krossning och siktning. Den grövsta fraktionen sikts bort, varefter en våtsiktning görs i flera steg kombinerat med att partiklarna skrubbas. Därefter separeras föroreningarna genom t.ex. tyngdkraftsseparation, flotation eller magnetseparation. Renade massor samt föroreningskoncentrat avvattnas och omhändertas. Processvattnet återförs efter behandling.

Kemisk oxidation innebär att organiska föroreningar oxideras med hjälp av ett kemiskt oxidationsmedel. Exempel är Detox-metoden och Ion Collider-tekniken, vilka båda har använts vid Filborna. I vissa fall kan kemisk oxidation kombineras med kompostering.

Detox-metoden innebär att massorna tillsätts ett granulat med perkarbonat. Detta leder till en frisättning av väteperoxid som i sin tur reagerar med de organiska föroreningarna och bryter ned kolkedjan till koldioxid och vatten. Ion Collider-tekniken innebär att massorna blandas med ett behandlat, hydroxylrikt vatten samt kaliumpermanganat för oxidation av föroreningarna.

Termisk avdrivning används för flyktiga eller brännbara föroreningar. De förorenade massorna hettas upp för att föroreningarna skall övergå i gasfas, varefter gasen leds till en förbränningsugn för destruktion. Avgående gas passerar en rökgasreningsanläggning för avskiljning av stoft och andra restföroreningar. Vid behov föregås termisk avdrivning av behandling genom t.ex. krossning och siktning.

Bränsleframställning

Från inkommande verksamhetsavfall sorteras brännbart material ut som en bränslefraktion. Avfallet läggs upp i strängar för en okulär bedömning. Därefter sker maskinell plockning av återvinningsbart och inert material. Återstående material krossas och en finfraktion siktas ifrån bränslefraktionen. Verksamheten sker på en asfalterad platta med stödmurar och uppsamling av lakvatten. Vid behov sopas området maskinellt och bevattnas. Rent och målat trä flisas och lagras. Slipers och impregnerat trä hanteras separat.

Av inkommande hushållsavfall sorteras ca 50 % ut som en bränslefraktion genom att avfallet sönderdelas och siktas. Metalliskt material frånskiljs med överbandsmagnet. Sorteringen sker utomhus men kommer att byggas in för att minska risken för negativ miljöpåverkan. Flisning och utsiktning av en bränslefraktion från park- och trädgårdsavfall sker maskinellt med mobil utrustning.

All lagring av utsorterade bränslefraktioner sker i samråd med räddningstjänsten för att minimera brandrisken. Trä och flis lagras i högar med en maximal höjd av 4-5 meter samt med fritt utrymme för s.k. brandgator.

Kraftvärmeverk

Bolaget avser att till eldnings säsongen 2008/2009 uppföra ett kraftvärmeverk med ångturbin vid Filborna med en totalt installerad tillförd bränsleeffekt om 65 MW. Anläggningen kommer att placeras inom det södra område som enligt gällande detaljplan medger tillräcklig skorstenshöjd. Förbränningen kommer att ske antingen i fluidiserad bädd med 40 bar (e) och 400 °C eller i en s.k. rosterpanna med 16 bar (e) och 220 °C. Antingen uppförs ångpannan som ett block med fulla kapaciteten eller som två parallella linjer med vardera halva den angivna effekten. För att värma upp och driftsätta hjälpsystemen inför start av pann- och turbinanläggningen kommer kraftvärmeverket att innehålla en liten hjälpångpanna för olja, biogas eller el om 0,75 MW.

Elkraften producerad i en ångturbin försedd med en generator och en fjärrvärmekondensator som ansluts till Helsingborgs fjärrvärmenät. För att möjliggöra drift av kraftvärmeverket när det saknas behov av fjärrvärme kommer ångturbinen att förses med en s.k. återkylare.

Rökgasrening sker i flera steg med en rökgasfläkt. Det första steget består av en eller flera parallella grovcykloner. Avskiljt stoft befuktas och deponeras. De återstående rökgaserna doseras med aktivt kol och släckt kalk innan de leds till ett textilt spärrfilter för avskiljning av filteraska. Avskild filteraska befuktas och deponeras. Renad gas släpps ut via en 53 m hög skorsten.

Bränslet till kraftvärmeverket kommer i huvudsak att utgöras av utsorterade bränslefraktioner från hushålls- och industriavfall, RT-flis samt bioaska från Västhamnsverket. Förbränning kan även komma att ske av animaliska restprodukter och slam från kommunala reningsverk. De avfallskategorier och mängder som kommer att tas emot för förbränning redovisas i ansökan. En bränslebyggnad för lagring av bränslebehovet för fyra dygn kommer att uppföras i direkt anslutning till kraftvärmeverket. Animaliska restprodukter lagras i en separat lagringstank.

Bränsleslag	enhet	max. mängd/år
RT-flis	ton/år	15 000
Utsorterade brännbara fraktioner		
- hushållsavfall	ton/år	70 000
- industriavfall	ton/år	50 000
bioaska från Västhamnsverket	ton/år	10 000
animaliska biprodukter	ton/år	15 000
deponigas	GWh/år	25
avloppsslam, rötat	ton/år	10 000
lättolja, reservbränsle	m ³ /år	250
<i>maximal årlig avfallsmängd</i>	<i>ton/år</i>	<i>120 000</i>

De uppskattade mängderna askor som uppkommer vid kraftvärmeverket har beräknats till ca 9000 ton årligen. Askorna omhändertas och återanvänds efter viss behandling i första hand som konstruktionsmaterial inom anläggningen.

Inom anläggningen finns fem stycken befintliga panncentraler med brännare för biogas för den interna värmeförsörjningen. Den totala effekten är ca 1 200 kW. Bolaget planerar även att uppföra en biobränsleeldad panncentral med en installerad tillförd effekt om ca 1,5 MW.

Deponering

Avfallstyper för deponering redovisas i ansökan. Deponeringen på den befintliga deponin för icke-farligt avfall kommer att avslutas till utgången av år 2008 och sluttäckas i enlighet med den anpassningsplan som har godkänts av länsstyrelsen. Norr om den befintliga deponin planeras ytterligare ytor för deponering av icke-farligt avfall. Inför varje etapp kommer markundersökningar att göras och nödvändiga skyddsåtgärder att vidtas för att uppfylla kraven i förordningen (2001:512) om deponering av avfall.

Befintliga deponiceller för kol- och bioaska kommer att avslutas till utgången av år 2008.

Deponering av asbest har tidigare skett i särskilda deponiceller i askdeponin. Idag sker dock deponeringen av asbest i en lertätad lagun inom den del av deponiområdet där avslutningsarbeten pågår. I framtiden kommer asbest att deponeras på deponin för farligt avfall.

Deponering av metallhaltigt och solidifierat avfall har tidigare skett i särskilda deponiceller. I framtiden planeras dessa avfall att deponeras på deponin för farligt avfall.

Deponin för farligt avfall kommer att byggas upp i celler. Området i den första etappen är ca 250 x 200 meter och beräknas rymma ca 500 000 m³. Utfyllnad kommer att ske kampanjvis under några veckor en eller flera gånger per år. Täcksiktet utförs successivt och vid behov kommer tillfällig täckning med presenning eller liknande att ske. Uppläggningsen kommer att ske med hjullastare och bandschaktare. Kompaktering av avfallet sker för att undvika sättningar. Under deponins första år planeras 20 000 ton metallhydroxidslam från Sakabs långtidslager att tas emot och deponeras på deponin för farligt avfall.

Deponin för farligt avfall kommer att förses med en bottentätning av geomembran och de nya ytorna för deponering av icke farligt avfall med en bottentätning av naturmaterial, stenmjöl eller bentonit. Ovanpå bottentätningen läggs ett dränerande materialskikt om 0,5 meter.

Deponin för farligt avfall och de nya ytorna för deponering av icke farligt avfall kommer att förses med en artificiell geologisk barriär av naturliga, finkorniga material och bentonit med en genomsläpplighet på högst 1×10^{-10} m/s.

Sluttäckning kommer att ske successivt och bestå av ett utjämningskikt, ett avjämningskikt, ett tätskikt, ett dräneringskikt, ett täckskikt och ett ytskikt för att uppfylla kraven i förordningen (2001:512) om deponering av avfall. Konstruktionen är i princip densamma för samtliga etapper men ingående material och antalet skikt kan variera. Kvalitetskontroll av sluttäckningsåtgärderna kommer att utföras av en oberoende geotekniker.

Totalt kommer ytterligare ca 4 milj. m³ avfall att deponeras på Filborna. Den slutliga höjden blir + 90 m i enlighet med detaljplanen.

Utgrävning av tidigare deponerat material, s.k. Land-fill Mining, kan komma att ske. Någon närmare beskrivning av plats, förfarande eller typ av massor kan inte lämnas idag.

Lak- och dagvattenbehandling

Idag leds påverkat lak- och dagvatten i huvudsak från anläggningen till det kommunala avloppsnätet via utsläppspunkten L7. Från utsläppspunkten L1 avleds mindre mängder obehandlat vatten till avloppsnätet via en kommunal pumpstation. Vid höga flöden styrs lakvatten även till en självfallsledning mot reningsverket. Detta ske vid så höga flöden att vattennivån vid anläggningens lågpunkt stiger och risk för bräddning i andra delar av lakvattensystemet föreligger. Det bedöms ske vid flöden överstigande ca 50 l/s.

Det vatten som släpps ut i punkten L7 förbehandlas i ett lokalt reningsystem som består av fyra separata dammar för utjämnning, luftning, sedimentering och eftermognad med en total volym om ca 75 000 m³. Vid extrema flöden sker en översvämning av delar av området. Dämningströskeln klarar enligt beräkningar ett 100-årsregn.

Den totala mängden lak- och dagvatten från Filborna varierar mellan 100 000 och 300 000 m³ per år. De stora variationerna beror bl.a. på nederbörd och avdunstning. Genom magasinering sker såväl års- som dygnsutjämning. Den pågående sluttäckningen av den befintliga deponin bedöms komma att minska lakvattenbildningen med ca 40-50 000 m³ per år.

Det lokala reningssystemet kommer under år 2005/2006 att utökas med ett kemiskt reningssteg för reduktion av ammoniumkväve. Vidare kommer åtgärder att vidtas för att förhindra att vattnet blir stillastående samt ytterligare luftning och tillförsel av syre att ske. Systemet för vatten från behandlingen av industrislam kommer att utökas med ett filtersteg samt luftning i uppehållsdammen. Försök att filtrera lakvattnet kommer att göras. Lakvattnet från deponin för farligt avfall kan komma att behandlas med mer avancerad teknik, t.ex. omvänd osmos.

På längre sikt eftersträvar bolaget att lak- och dagvattnet efter lokal behandling skall kunna avledas direkt till recipient och utreder därför de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för detta. Utredningen görs tillsammans med huvudmannen för en angränsande deponi, Rökille.

Transporter

Antalet fordonsrörelser till och från anläggningen är idag ca 800 per dygn (400 fordon) exklusive privatpersoner, vilket endast utgör en marginell del av trafikbelastningen på tillfartslederna. För att minska transporterna planeras en två km lång pipeline för leverans av biogödsel till gödselbrunnar hos lantbrukarna. Även genom de tillkommande verksamheterna vid Filborna, t.ex. kraftvärmeverket och deponin för farligt avfall, kommer transporterna från anläggningen att minska. Den utökade verksamheten bedöms därför endast medföra en liten ökning av trafikbelastningen på tillfartslederna. En ny trafikplats i korsningen Hjorthögsvägen/E6:an kommer dessutom att innebära att transporterna till och från anläggningen förkortas. Regionalt bedöms även den utökade verksamheten medföra att minskat transportbehov eftersom avfallet kan omhändertas lokalt istället för att transporteras till andra anläggningar.

Miljökonsekvensbeskrivning

Utsläpp till luft

All förbränning medför vissa utsläpp av rökgaser. Efter rökgasreningen kommer dock immissionerna i omgivningen från kraftvärmeverket att vara mycket små. De erfarenhetsmässigt beräknade utsläppsmängderna för utgående halter understiger de gränsvärden för utsläpp som anges i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2002:28) om avfallsförbränning.

Kompostering och rötning kan orsaka störningar och olägenheter för boende och verksamma inom anläggningens närområde. Utförda spridningsberäkningar visar dock att lukt från nedbrytningen av organiskt avfall i deponin sannolikt har en större spridning än lukten från kompostering och rötning. Genom att deponin sluttäcks samt bättre inkapsling av behandlingar som kan orsaka lukt, pressning av organiskt avfall för sluten rötning, bättre teknik för vändning av kompoststrängar, behandling av ventilationsluft och ökat uttag och användning av deponigas bedöms risken för störningar och olägenheter minska. I det absoluta närområdet är det dock omöjligt att helt undvika viss lukt.

Damm och nedskräpning kan vara ett problem i anslutning till vissa delar av anläggningen. Lätt avfall från sorteringen av industriavfall kan spridas med vinden. Genom att bygga in delar av verksamheten samt sopning och vattning av vägar och arbetsytor kan problemen begränsas.

Genom täckning av avfall och minimering av tipsåret kan problem men smågnagare och fåglar begränsas. Vid behov utförs avskjutning av fåglar och bekämpning av smågnagare.

Transporter till och från anläggningen bedöms inte vara störande för närboende med medför utsläpp till luft i form av bl.a. koldioxid.

Utsläpp till vatten

Förhöjda konduktivitetsvärden i ytvattnet nedströms anläggningen indikerar en begränsad påverkan av den befintliga deponin. Nedströms längs Välabäcken i västlig och nordvästlig riktning finns även indikationer på en begränsad påverkan i form av förhöjda halter av klorid,

kväve och COD i grundvattnet. Genom sluttäckning av deponins äldre delar, sanering av en äldre del av Filborna, Stentippen, och planerade åtgärder för behandling av lakvattnet kommer dock lakvattenmängderna och urlakningen av föroreningar att minska successivt. Inom ramen för avslutningen av den befintliga deponin utreder bolaget även möjligheterna att begränsa inflödet av grundvatten till området eller att skapa en hydrologisk barriär genom avledning eller pumpning.

Buller och vibrationer

Anläggningens placering/lokalisering med skyddsvallar på tre sidor och Rökille deponi på den fjärde sidan innebär att den är väl skyddad ur bullersynpunkt. Bullernivåerna vid närmsta bostadshus bedöms inte komma att överskrida Naturvårdsverkets riktlinjer för externt industribuller.

Övrigt

Inga fastigheter har direkt insyn mot anläggningen. Vegetationsskiktet medför att deponin smälter in bättre i landskapet. Kraftvärmeverkets skorsten kommer dock att påverka landskapsbilden.

Ianspråktagande av betesmark, planterad energiskog och viss skogsmark kommer att ske för den utökade verksamheten. Områden som anges som skyddsvärda i översikts- och detaljplan berörs dock inte. Verksamhetsområdet är inhägnat och inte tillgängligt för det rörliga friluftslivet.

Lagring av brännbart avfall medför risk för brand. Brandrisken minskar dock genom upprättandet av särskilda rutiner i samarbete med räddningstjänsten t.ex. begränsningar i lagerhöjd och brandgator. Risken för brand i deponin begränsas genom kompaktering, täckning och kontroll av inkommande avfall. En beredskapsplan för nödlägesberedskap vid brand eller annan olycka har upprättats i samarbete med räddningstjänsten.

YRKANDEN

Nordvästra Skånes Renhållnings AB (NSR) yrkar att miljödomstolen skall meddela bolaget tillstånd att vid Filborna återvinningsanläggning på fastigheten Väla 7:4 i Helsingborgs stad

dels årligen ta emot, sortera, behandla, mellanlagra och bortskaffa högst 800 000 ton avfall, exklusive rena jordmassor för konstruktionsändamål, varav högst

- a) 275 000 ton får behandlas biologiskt genom kompostering eller rötning,
- b) 120 000 ton får förbrännas
- c) 100 000 ton icke-farligt avfall får deponeras
- d) 75 000 ton farligt avfall får deponeras,

dels som ett medelvärde över en treårsperiod årligen ta emot, behandla och deponera 150 000 ton förorenade massor,

dels ta emot, behandla och deponera 20 000 ton metallhydroxidslam från Sakabs långtidslager,

dels bibehålla befintliga byggnader och anläggningar samt uppföra de nya byggnader och anläggningar som i övrigt behövs för verksamheten.

I den utsträckning ovan angivna avfall utgör utsorterat brännbart avfall får det endast deponeras under förutsättning att Naturvårdsverket meddelar föreskrifter om undantag från förbudet mot att deponera utsorterat brännbart avfall eller att länsstyrelsen medger dispens från samma förbud.

I den utsträckning ovan angivet avfall utgör organiskt avfall får det endast deponeras under förutsättning att Naturvårdsverket meddelar föreskrifter om undantag från förbudet mot att deponera organiskt avfall eller att länsstyrelsen medger dispens från samma förbud.

I den utsträckning ovan angivet avfall inte uppfyller de gränsvärden för utlakning som föreskrivs i Naturvårdsverkets föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall (NFS 2004:10) får det endast deponeras under förutsättning att tillsynsmyndigheten medger dispens från föreskrifterna.

II Bolaget yrkar att miljödomstolen med stöd av 24 § förordningen (2001:512) om deponering av avfall skall medge avsteg eller undantag från kravet på geologisk barriär i 19 § samma förordning för anslutningen av etapp 1:7 mot den befintliga deponin.

III Bolaget yrkar att miljödomstolen skall meddela prövotid för avgörande av frågan om utsläpp av behandlat lak- och dagvatten kan ske direkt till recipient samt i förekommande fall vilka slutliga villkor som skall gälla för ett sådant utsläpp till tre år efter det att domen i detta mål har vunnit laga kraft. Vid prövotidens utgång skall bolaget till miljödomstolen redovisa de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för ett sådant utsläpp samt i förekommande fall förslag till de slutliga villkor som skall gälla.

IV Bolaget yrkar även att miljödomstolen skall meddela prövotid för avgörande av frågan om utförande av dels skyddsåtgärder mot inträngande grundvatten, dels åtgärder för att i övrigt begränsa mängden lakvatten till fyra år efter det att domen i detta mål har vunnit laga kraft. Vid prövotidens utgång skall bolaget till miljödomstolen redovisa behovet av samt de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för utförandet av sådana åtgärder.

V Bolaget yrkar likaså att miljödomstolen skall meddela prövotid för avgörande av frågan om utsläpp av kväveoxider, ammoniak och dikväveoxid från kraftvärmeverket till tre år efter det att en anläggning med rökgasrening genom selektiv icke katalytisk reduktion (SNCR) eller selektiv katalytisk reduktion (SCR) har tagits i permanent drift. Vid prövotidens utgång skall NSR till miljödomstolen redovisa de tekniska och ekonomiska förutsättningarna för att begränsa utsläppen av kväveoxider, ammoniak och dikväveoxid samt förslag till de slutliga villkor som skall gälla.

VI Bolaget yrkar slutligen att miljödomstolen skall bestämma igångsättningstiden till fem år samt ge bolaget rätt att utnyttja tillståndet utan hinder av att domen inte har vunnit laga kraft.

Förslag till prövotidsvillkor

Under prövotiden (III) får halterna i utgående vatten från behandlingen av bensinstations- och industrislam och behandlingen av oljeemulsioner, vattenhaltiga slam och vattenlösningar som riktvärde inte överstiga följande halter.

COD	7000 mg/l
Bly	0,25 mg/l
Kadmium	0,025 mg/l
Koppar	0,25 mg/l
Zink	1 mg/l
Total-krom	0,25 mg/l
Kvicksilver	0,005 mg/l
Nickel	0,5 mg/l

Under provotiden (V) får i utgående rökgaser som riktvärde och månadsmedelvärde halten ammoniak inte överstiga 15 mg/Nm³ torr gas vid 11 % O₂ och halten dikväveoxid inte överstiga 40 mg/Nm³ torr gas vid 11 % O₂.

Förslag till villkor

1. Om inte annat framgår av nedan angivna villkor skall verksamheten, innefattande åtgärder för att minska vatten- och luftföroreningar samt andra störningar för omgivningen, bedrivas i huvudsaklig överensstämmelse med vad bolaget angett eller i övrigt åtagit sig i målet.
2. Biologisk behandling av förorenade massor skall ske med tillsats av näringsämnen och strukturgivare på hårdgjord yta inom upptagningsområde för lakvatten till dess att halten opolära kolväten i komposten understiger 5 000 mg/kg TS. Behandlingen skall dessutom pågå under minst ett halvår inklusive en sommarperiod.
3. Mellanlagring av farligt avfall och lagring av kemikalier skall ske under tak på hårdgjord och invallad yta. Kravet på tak skall dock inte gälla elektriskt och elektroniskt avfall, impregnerat trä, tjärasfalt och slutna tankar för kemikalier avsedda för utomhusbruk.
4. All hantering av animaliskt avfall skall ske slutet.
5. Rökgaserna från förbränningsanläggningen skall släppas ut genom en skorsten med minst höjden 53 meter över markytan.
6. Flyg- och bottenaska som uppkommer vid anläggningen skall uppsamlas och förvaras var för sig för att underlätta den miljömässigt bästa vidarebehandlingen. Förvaring, hantering och transport skall ske i täta behållare så att lakvatten inte kan förorena mark och vatten samt att damningsolägenheter inte uppstår.

7. Vid mätningar av utsläpp skall utsläpp under start/stopp och torkeldning av murverk inte medräknas. Med start/stopp avses den del av start/stopp-processen när lasten inte överstiger 40 % av nominell kapacitet för samtliga bränslen under minst 20 minuter i följd.
8. Vid tekniskt oundvikliga driftstopp och driftstörningar i anläggningen eller fel i mätutrustning som medför överskridande av gällande utsläppsgränsvärden får fortsatt förbränning av avfall ske under maximalt fyra timmar. Den sammanlagda drifttiden under sådana driftförhållanden får maximalt uppgå till 60 timmar per år.
9. Innan ny mark tas i anspråk för deponering skall bolaget till tillsynsmyndigheten redovisa hur utförandet av konstgjord geologisk barriär och bottentätning skall ske.
10. Bolaget får utnyttja massor med föroreningshalter som vid mottagning eller efter behandling inte överstiger de acceptanskriterier som föreslås i tabell 5.3, Svenska Renhållningsverksföreningens rapport 2002:09, bilaga 6, flik C, för konstruktionsändamål i deponin. Mängden utnyttjade massor skall årligen redovisas i bolagets miljörapport.
11. Lakvatten från deponeringen och dagvatten från verksamhetsytor skall behandlas lokalt före avledning till det kommunala avloppsnätet. Vid höga flöden får dock obehandlat lakvatten avledas till det kommunala avloppsnätet via utsläppspunkten L1.
12. Om störande lukt uppkommer skall bolaget i samråd med tillsynsmyndigheten utreda orsaken till dessa.
13. Buller från verksamheten skall begränsas så att det som riktvärde inte ger upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid närmaste bostäder än
 - 50 dB (A) vardagar dagtid (07.00-18.00)
 - 40 dB (A) nattetid (22.00-07.00)
 - 45 dB (A) övrig tidMomentana ljud nattetid får ej överskrida 55 dB (A).
14. Buller från verksamheten skall begränsas så att det som riktvärde inte ger upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid arbetslokaler än
 - 60 dB (A) vardagar dagtid (07.00-18.00)
 - 50 dB (A) nattetid (22.00-07.00)
 - 55 dB (A) övrig tid

15. Miljödomstolen överlåter enligt 22 kap. 25 § tredje stycket miljöbalken åt tillsynsmyndigheten att föreskriva de ytterligare villkor som kan erfordras avseende

- behandling av förorenade massor
- utförandet av geologisk barriär, bottentätning och lakvattenuppsamling för de nya deponierna,
- utförandet av skydd mot ytligt föroreningsläckage för de nya deponierna,
- utförandet av avslutnings- och efterbehandlingsåtgärder,
- omhändertagande av lakvatten vid driftstörningar eller tillfälliga flöden som överstiger installerad behandlingskapacitet,

16. Vid driftstörningar har tillsynsmyndigheten rätt att medge avsteg från gällande villkor och föreskrifter. Därvid har tillsynsmyndigheten rätt att fastställa ytterligare villkor.

Bolaget föreslår vidare att beträffande kompostering av bensinstationsslam liksom utsläpp från den biobränseleddade pannan skall de villkor fortsättningsvis gälla som länsstyrelsen meddelat genom beslut den 29 januari 2004, resp. den 22 augusti 2006.

Säkerhet

Bolaget föreslår en säkerhet om 200 kr/m² för ianspråktagen men ännu inte avslutad yta för deponering (idag 25 ha) samt 20 Mkr för behandling av lakvatten, hantering av deponigas samt kontroll och övervakning under en 30-årsperiod efter avslutning av deponin. Säkerheten föreslås kunna reduceras i takt med att sluttäckning sker efter godkännande av tillsynsmyndigheten.

För mellanlagring av ca 3000 ton farligt avfall föreslår bolaget en säkerhet om 3 Mkr. Den genomsnittliga kostnaden för omhändertagande av farligt avfall har därvid beräknats till ca 1000 kr/ton.

YTTRANDEN

Fiskeriverket anför följande.

Påverkan på allmänt fiskeintresse av ansökan berör Välabäcken och Tostarpsbäcken eftersom läckage av lakvatten från deponin kan påverka bäckarna. I miljökonsekvensbeskrivningen saknas uppgifter om förekomst av fisk i vattendragen. Enligt Fiskeriverkets elfiskeregister har Välabäcken undersökts på tre lokaler. Endast förekomst av småspigg har noterats. Verket

bedömer att vattendragen som kan komma att beröras av den ansökta verksamheten har ett litet allmänt fiskeintresse. Inga särskilda villkor som berör fisk föreslås. Påverkan på den akvatiska faunan bör dock följas i ett kontrollprogram.

Länsstyrelsen i Skåne län anför i huvudsak följande.

Det bör tydliggöras dels vilken kod i SNI prövningen sker utifrån och dels övriga aktuella koders SNI. Detta behövs för att tillsynen skall kunna bedriva effektivt och för att en korrekt avgift för provning och tillsyn skall kunna erläggas.

Ansökningshandlingarna bör omfatta alla de nuvarande och planerade verksamheter som bedrivs och kommer att bedrivas på området och som tillståndet kommer att omfatta. Det framgår bl.a. inte om bolagets anläggning för uppgradering av fordonsgas ingår i ansökan eller inte.

Det avfall som eventuell kommer att grävas ur biocellsreaktorerna bör anses vara en delmängd av den till avfallsanläggningen totala tillförda mängden avfall och därmed ligga till grund för verksamhetens klassificering samt krav på skyddsåtgärder och försiktighetsmått. Massorna skall hanteras inom anläggningen och kommer att bidra till den totala miljöpåverkan från verksamheten.

Enligt länsstyrelsens erfarenhet har luktstörningar från anläggningen under många år drabbat både boende och verksamhetsutövare i området runt avfallsanläggningen. I kringliggande områden bor och arbetar uppemot 10 000 personer där luktstörningar har uppgetts finnas. Bolaget har vidtagit vissa åtgärder för att förbättra processerna kring biologisk hantering men luktproblemen kvarstår. Länsstyrelsen ställer sig därför tveksam till om bolagets biologiska processer uppfyller kravet på bästa möjliga teknik enligt 2 kap. 3 § miljöbalken. Dessutom är lokaliseringen mycket dålig.

Länsstyrelsens bedömning är att de driftproblem som uppstått kring biogasanläggningen har åtgärdats så att inmatning av avfall, rötning samt uppgradering av biogas till fordonbränsle kan ske utan något huvudsakligt bidrag till lukten från anläggningen.

Hanteringen av organiskt avfall bör begränsas till införsel av avfall till biogasanläggningen, rötning i biogasanläggningen samt åtgärder såsom pressning av organiskt avfall och införsel av vätskefasen till biogasanläggningen samt uppgradering av biogas till fordonbränsle. Länsstyrelsen anser att ansökan skall avslås i den del som rör resterande biologisk behandling såsom hantering av avfall i KRT, Biodegma (boxkompostering) samt biologisk behandling av park- och trädgårdsavfall och slam. Biologisk behandling av förorenade massor kan accepteras om vissa försiktighetsåtgärder vidtas. Någon utgrävning av tidigare deponerat material i biocellsreaktorerna bör inte heller tillåtas då det finns stor risk för att luktolägenheter uppstår.

Lagring av avfall kan anses vara ett återvinningsförfarande enligt punkt R 13, bilaga 4, avfallsförordningen (2001:1063). Länsstyrelsen vill dock påpeka att maximal lagringstid är 3 år enligt 5 § samma förordning. Bolaget kan inte räkna med att erhålla dispens att få deponera det brännbara och organiska avfallet. Särskilt med tanke på att bolaget uppgett att viss del av luktstörningarna kommer från deponin.

Länsstyrelsen anser att bolaget bör utnyttja tiden fram till och med den 31 december 2008 för att med det avfall som deponerats utforma deponins topografi på lämpligt sätt. Efter år 2008 bör ny etapp för deponering av icke-farligt avfall ha tagits i drift och endast sluttäckningsarbeten bedrivs på nuvarande område.

För att inte begränsa möjligheterna att åstadkomma en tillräckligt bra sluttäckning, t.ex. avseende mäktighet, bör fyllnadshöjd även anges för deponerade mängder exklusive sluttäckning.

För att minska läckage och risken för olägenheter för de kringboende bör avslutningsarbetena på den befintliga deponin genomföras så snart som möjligt när risken för allvarliga sättningar inte längre bedöms föreligga. Bolaget bör redovisa en tidsatt plan för sluttäckningens utförande och färdigställande. Länsstyrelsen anser att bolaget bör åta sig att genomföra sluttäckningen på den befintliga deponin (etapp 1) inom tio år från det att deponeringen upphört. Täcksiktet skall vara minst 1,5 meter tjockt räknat från tätskiktet, dvs. där skyddsskikt och dräneringsskikt ingår.

Bolaget bör bättre redogöra för hur stor mängd grundvatten som tränger in i befintlig deponi samt ge förslag till åtgärder för att minska uppträngningen av grundvatten. Att enbart ställa krav på sluttäckning av deponin och samtidigt tillåta okontrollerade mängder vatten att tränga in underifrån bör inte godtas. Det bör finnas ett utredningsuppdrag för bolaget att utreda hur grundvatteninströmningen skall minskas.

Det bör förtydligas vilka kriterier som avgör när lakvattnet från ytorna för behandling av förorenade massor behandlas innan det överförs till den lokala lakvattenbehandlingen.

Länsstyrelsen anser att överföring av lakvatten från Filborna avfallsanläggning till det kommunala avloppsreningsverket inte bör ske. Ett lokalt omhändertagande av lakvatten bör vara en förutsättning för fortsatt verksamhet. Inom anläggningen finns stora ytor som istället för att tas i anspråk för planerad framtida deponering skulle kunna utnyttjas för en lokal hantering av lakvatten. Länsstyrelsen motsätter sig inte begäran om provotid förutsatt att en lokal lösning kommer tillstånd. Bolaget bör föreslå utsläppshalter som kan gälla under provotiden. Frågan om behandling av vatten från oljeslam- och industningsanläggningen tillsammans med pumpbara industrislam bör ingå i provotidsuppdraget.

Länsstyrelsen anser att yrkande om kraftvärmeverket bör uttryckas som total installerad tillförd bränsleeffekt. Det bör av domen tydligt framgå att kraftvärmeverket är en avfallsförbränningsanläggning som omfattas av förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning och Naturvårdsverkets föreskrifter om avfallsförbränning (NFS 2002:28), det vill säga inte en samförbränningsanläggning.

Länsstyrelsen anser att ett kraftvärmeverk med en total installerad tillförd bränsleeffekt på 65 MW inte bör uppföras på Filborna återvinningsanläggning då den värme som uppkommer i verksamheten i största möjliga utsträckning bör utnyttjas. Länsstyrelsen kan dock acceptera en lösning där kraftvärmeverket uppförs som två pannor, men där bolaget förbinder sig att inte uppföra den andra pannan förrän bolaget kan visa att den producerade värmen vid

kraftvärmeverket i huvudsak kan utnyttjas. Vidare får den första pannans effekt inte överstiga hälften av den totala installerade tillförda effekten och anläggningen skall dessutom utformas enligt det i ansökan föreslagna alternativet med högre ångdata och därmed större andel elproduktion eftersom fjärrvärmenätet är mättat på spillvärme. Igångsättnings tiden bör vara 5 år för den första pannan och 10 år för den andra.

Det finns skäl att begränsa både utsläppet av dikväveoxid och ammoniak till luft. Utsläpp av kväveoxider från anläggningen, liksom förbränning av animaliska biprodukter bör omfattas av ett utredningsuppdrag under en provotid. Målsättningsvärdet under provotiden för utsläpp av kväveoxider bör vara 100 mg NO_x/Nm³ torr gas (O₂-innehåll 11 %).

Det bör klargöras vilka skyddsåtgärder som kommer att vidtas vid hanteringen av animaliska biprodukter vid kraftvärmeverket, t.ex. överföring av bränslet till lagringstank, invallning av lagringstank och åtgärder för att undvika luktproblem. Likaså bör klargöras vilka skyddsåtgärder som kommer att vidtas vid hanteringen av det slam från avloppsreningsverk som skall förbrännas. Länsstyrelsen anser att hanteringen skall vara sluten och frånluften renas för att undvika att luktolägenheter uppstår. Bolaget bör redovisa sin syn på att genom rökgaskondensering ta tillvara energin i de relativt sett fuktigare rökgaserna vid förbränning av slam.

Transport av bioaska från Västhamnsverket bör ske slutet. I annat fall bör bolaget redogöra för vilka åtgärder man avser att vidta för att undvika spill vid transport och lossning.

Det bör klargöras om den redovisade hanteringen av batterier gäller alla sorters batterier. Dessutom bör redovisas hur stor mängd farligt avfall som kommer att mellanlagras vid ett och samma tillfälle inom anläggningen.

Länsstyrelsen anser att begreppet treårsperiod avseende förorenade massor bör förtydligas på så sätt att den inleds 1 januari det år domen vinner laga kraft. Inför behandling av varje nytt slag av förorenat material (med avseende på föroreningsinnehåll) och innan ett behandlingsförfarande tillämpas för första gången skall föroreningsinnehåll, behandlingsteknik, skyddsåtgärder, kriterier för det färdigbehandlade materialet och energianvändning redovisas till tillsynsmyndigheten.

Förorenade massor som behandlas biologiskt skall täckas eller behandlingen ske i sluten anläggning under de två första månaderna av processen. Frånluften från behandlingen skall passera ett biofilter.

Det bör klargöras huruvida processvattnet från jordtvätten omhändertas efter avslutad behandling. Det bör även klargöras huruvida det uppstår ett processvatten som måste omhändertas vid behandling av förorenade massor genom kemisk oxidation. Bolaget bör föreslå kriterier som avgör om processvattnet bör behandlas lokalt eller tas omhand av godkänd behandlingsanläggning.

Det bör i domen klargöras att behandling av förorenade massor genom termisk avdrivning omfattas av förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning och tillhörande föreskrifter. Det bör klargöras huruvida det är möjligt att tillvarata energin i rökgaserna som uppkommer vid

termisk avdrivning. Om det är möjligt anser länsstyrelsen att det är lämpligt att ställa ett sådant krav. Spridningsberäkningen bör kompletteras till att även omfatta anläggningen för termisk avdrivning.

Länsstyrelsen godtar bolagets slutliga förslag till säkerhet.

Bolagets ansökan omfattar bl.a. flera deponeringsetapper med en sammanlagd deponeringsvolym på flera miljoner kubikmeter avfall, vilket med dagens minskade deponeringsvolym kommer att möjliggöra deponering samt övrig avfallshantering åtskilliga 10-tals år framåt i tiden. Miljökonsekvenserna från verksamheten kan däremot vara svåra att överblicka, särskilt för områden som inte kommer att tas i anspråk för avfallshantering förrän om åtskilliga år. Anläggningen saknar även ett lokalt omhändertagande av lakvatten med utsläpp direkt till recipient. Dessutom finns problem med inflödande grundvatten samt stora problem med lukt som inte är lösta. Länsstyrelsen anser därför att tillståndet, med undantag för kraftvärmeverket och biogasanläggningen, bör begränsas till att gälla i 10 år.

Länsstyrelsen föreslår följande villkor.

1. Olägenheter till följd av verksamheten skall förebyggas. Om olägenheter ändå uppstår skall sökanden efter samråd med tillsynsmyndigheten omgående vidta ytterligare åtgärder för att motverka dem.
2. Tillståndet får inte tas i anspråk förrän ekonomisk säkerhet har ställts.
3. Kemiska produkter och farligt avfall skall lagras och i övrigt hanteras så att spill och läckage inte kan förorena omgivningen eller nå det kommunala avloppsledningsnätet. Kemiska produkter och farligt avfall, med undantag för elektriskt och elektroniskt avfall, ej flisat impregnerat trä samt asfalt, skall förvaras på en yta som är ogenomsläpplig, invallad och under tak. Tankar för kemikalier särskilt avsedda för utomhusbruk behöver inte förvaras under tak. Invallningarnas respektive uppsamlingsvolymen skall minst motsvara den största tanken/cisternen plus 10 % av övriga tankars/cisterners sammanlagda volym. Tankar och cisterner skall vara försedda med överfyllnadsskydd.
4. Förorenat lakvatten från lagrings-, behandlings- och deponeringsytor skall samlas upp och renas i erforderlig utsträckning för utsläpp till recipient.
5. Inför behandlingen av varje nytt slag av förorenat material (med avseende på föroreningsinnehåll) och innan ett behandlingsförfarande tillämpas för första gången skall föroreningsinnehåll, behandlingsteknik, skyddsåtgärder, kriterier för det färdigbehandlade materialet och energianvändning redovisas till tillsynsmyndigheten. Innan utnyttjande av mobil anläggning för termisk behandling av förorenade massor skall också en spridningsberäkning redovisas till tillsynsmyndigheten om myndigheten inte beslutar annat.
6. (återtaget)
7. Förorenade massor som behandlas biologiskt skall täckas under de två första månaderna av processen. Frånluften från behandlingen skall under denna tid passera ett biofilter. Biologisk behandling av förorenade massor skall ske med tillsats av näringsämnen och strukturgivare på yta som hårdgjorts med asfalt eller motsvarande material inom upptagningsområde för lakvatten, till dess att halten opolära kolväten understiger 5 000 mg/kg TS. Behandlingen skall dessutom pågå under minst ett halvår inklusive en sommarperiod.

8. Buller från verksamheten får, som riktvärde, inte ge upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid bostäder är 50 dB (A) dagtid (kl. 07-18) vardagar, 40 dB (A) nattetid (kl. 22-07) samtliga dygn och 45 dB (A) övrig tid. Om hörbara tonkomponenter och/eller impulsartat ljud förekommer skall den tillåtna ljudnivån sänkas med 5 dB (A)-enheter. Den momentana ljudnivån under samtliga dygn får som riktvärde vid närmaste bostäder högst uppgå till 55 dB (A).
9. Buller från verksamheten får, som riktvärde, inte ge upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid arbetslokaler för icke bullrande verksamhet än 60 dB (A) dagtid (kl. 07-18) vardagar, 50 dB (A) nattetid (kl. 22-07) samtliga dygn och 55 dB (A) övrig tid. Om hörbara tonkomponenter och/eller impulsartat ljud förekommer skall den tillåtna ljudnivån sänkas med 5 dB (A)-enheter.
10. Sluttäckningen ovanför tätskiktet (det vill säga dränerings-, skydds- och vegetationsskiktet) skall vara minst 1,5 meter mäktig.
11. Bolaget skall inom två år utreda hur grundvatteninströmningen skall minskas.
12. All hantering och lagring av avfall skall ske på tät hårdgjord yta.
13. Lagring av flisat trä som innehåller farliga ämnen skall ske under nederbördsskydd.
14. Hantering av avloppsreningsverksslam till förbränning skall ske slutet och frånluften renas.
15. Rökgaserna från kraftvärmeverket skall avledas genom skorsten med plushöjd på lägst 53 meter över mark.
16. Vid användning av ammoniak får ammoniaktankens volym inte överstiga 60 m³. Detektorer som larmar samt stänger av tillflödet av ammoniak vid läckage skall finnas installerade.
17. Flyg- och bottenaska som uppkommer vid anläggningen skall uppsamlas och förvaras var för sig för att underlätta den miljömässigt bästa vidarebehandlingen. Förvaring, hantering och transport skall ske i täta behållare så att lakvatten inte kan förorena mark och vatten samt att damningsolägenheter inte uppstår.
18. Kontrollprogram med angivande av mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod skall finnas.

Delegation till tillsynsmyndigheten

- Åtgärder enligt 21 § förordningen om deponering av avfall.

Bolagets föreslagna villkor 8 bör ha följande lydelse.

- Vid tekniskt oundvikliga driftstopp, driftstörningar eller fel i mätutrustning får sådana utsläpp av föroreningar till luft och vatten som överskrider fastställda värden inte pågå under längre tid än fyra timmar i följd. Dessutom får den sammanlagda drifttiden under sådana driftförhållanden inte överstiga 60 timmar per år.

Bolagets föreslagna villkor 10 bör regleras genom tillsyn. Om villkoret skall kvarstå bör det ha följande lydelse:

- Bolaget får inte utnyttja massor med föroreningshalter som överstiger de acceptanskriterier som föreslås i tabell 5.3 i bilaga 6, flik C i Svenska Renhållningsverksförningens rapport 2002:09 för konstruktionsändamål i deponin. Massor får inte heller utnyttjas om de gränsvärden som anges i Naturvårdsverkets

föreskrifter om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall (2004:10) överskrids. Mängden utnyttjade massor för konstruktionsändamål skall årligen redovisas i bolagets miljörapport.

Länsstyrelsen godtar att bolagets förslag till villkor 11 skall gälla under en provotid

Bolagets föreslagna villkor 12 bör ha följande lydelse.

- När störande lukt uppkommer skall bolaget informera tillsynsmyndigheten.

Bolaget bör under en provotid utreda behovet av och möjligheten att införa ytterligare skyddsåtgärder som begränsar luktspridning vid hantering av animaliska biprodukter och slam från avloppsreningsverk. Bolaget bör även utreda möjliga åtgärder för att reducera utsläppet av kväveoxider, ammoniak och dikväveoxid till luft, vilka reduktioner som kan uppnås samt till vilka kostnader. Under provotiden och intill dess annat beslutas bör följande provisoriska föreskrifter gälla.

- Vid användande av SNCR, SCR eller liknande teknik får inte utsläpp av dikväveoxid respektive ammoniak till luft från förbränningsanläggningen överstiga 30 mg N_2O/Nm^3 (O_2 -innehåll 11 %) och 10 mg NH_3/Nm^3 (O_2 -innehåll 11 %). Begränsningsvärdena skall gälla som riktvärden för månadsmedelvärden.

Miljönämnden i Helsingborgs stad tillstyrker ansökan och anför i huvudsak följande.

Återkommande luktolägenheter från bolagets verksamhet har förekommit allt sedan andra hälften av 1990-talet. Nämnden bedömer att luktproblemen från anläggningen måste få en slutlig lösning om bolaget långsiktigt skall kunna bedriva befintlig och tillkommande verksamhet med nuvarande lokalisering och omfattning. Samtliga avslutade deponidelar som ännu inte sluttäckts på ett tillfredsställande sätt och som kan ge upphov till gasutsläpp skall omgående förses med ett effektivt luktreducerande skikt i avvaktan på efterbehandling. Områden som hålls öppna för deponering bör begränsas i storlek så mycket som möjligt och övertäckas fortlöpande. Vidare bör förbehandlingen av restavfallet byggas in på så sätt att ventilationsluften kanaliseras via biofilter för luktreduktion. Åtgärden bedöms även förebygga problem med fåglar och nedskräpning.

Vad gäller siktningen av avfall som tas ut efter behandling i kombireaktor-anläggningen och som nu sker öppet har bolaget förelagts att utföra vissa åtgärder med syfte att minska luktproblemen. Kvarstår problemen med risk för lukt bör bolaget åläggas att även bygga in denna del och kanalisera ventilationsluft via luktreducerande utrustning. Bolaget bör även åläggas att som utredningsvillkor dels ytterligare utreda verksamhetens luktkällor (även kvantitativt och kvalitativt), dels utföra de återstående åtgärder som krävs för att minimera orsakerna till problemen. Den övergripande målsättningen bör vara att verksamheten vid normal drift inte skall ge upphov till luktstörningar vid bostäder.

Som provisoriska villkor under utredningstiden bör följande föreskrivas.

- Målsättningsvärden för 2007 bör vara att antalet dagar med störande lukt vid bostäder understiger 50 dagar och sammanlagt 100 h
- Målsättningsvärden för 2008 bör vara att antalet dagar med störande lukt vid bostäder understiger 25 dagar och sammanlagt 50 h.

Bolaget bör senast den 30 juni 2009 till miljödomstolen inkomma med utredning samt förslag till slutliga villkor vad gäller luktproblematiken.

Miljönämnden tillstyrker bolagets förslag till bullervillkor. Dock bör ordet "närmaste" tas bort för att undvika oklarheter.

Miljönämnden tillstyrker likaså bolagets yrkande om provotid för frågan om avledning av lak- och dagvatten, men menar att provotidsutredningen bör kompletteras med en redovisning av vilka åtgärder som kan vidtas för att ytterligare begränsa den mängd lakvatten (t.ex. inträngande grundvatten) som uppkommer. Miljönämnden förutsätter att botten tätningen vad avser läckage av lakvatten kommer att uppfylla kravet i förordningen om deponering av avfall.

Farligt avfall som kan antas ge upphov till olägenheter för omgivningen, t.ex. genom lukt, bör undantas från tillståndet. Vidare bör den yta som iordningställs för behandling av farligt avfall innan deponering utföras i ogenomsläppligt material, med system för separat omhändertagande av lakvatten samt om möjligt förses med taköverbyggnad.

Beträffande kraftvärmeverket bör de av bolaget angivna årsmedelvärdena för stoft, TOC, väteklorid, vätefluorid, svaveldioxid, kväveoxider samt kolmonoxid fastställas som riktvärden. Åtaganden om slutna hantering av avfall som kan orsaka olägenheter bör fastställas som villkor. I övrigt bör kraftvärmeverket konstrueras på sådant sätt att produktionen av elenergi blir högsta möjliga. Miljönämnden förutsätter att verket inte slår ut användningen av spillvärme i fjärrvärmenätet utan att eventuella nerdragningar då görs i andra energiproducerande anläggningar.

Upphandling av transporttjänster bör kompletteras med krav på utbildning i miljöanpassad körning för de förare som anlitas. I de fall fordon med förnyelsebara bränslen inte finns att tillgå, bör bolaget endast anlita transportörer med fordon av så hög miljöklass som möjligt enligt lag (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen.

Branden i bolagets mellanlager för farligt avfall den 24 juni 2006 orsakade indirekt skador i Väla bäck genom utsläpp av förorenat släckvatten i dike som mynnar till bäcken. Djurlivet i bäcken har skadats påtagligt. Miljönämnden menar att vatten från de hårdgjorda ytorna inom "kemiavdelningens" område inte rimligen får riskera att släppas till Väla bäck. Bolaget bör därför uppföra en uppsamlingsbassäng för sådant förorenat vatten för omhändertagande eller annan liknande åtgärd i samma syfte.

I övrigt bör bolaget se över riskerna med utsläpp av släckvatten till recipient vid ett eventuell större brandscenario inom hela sitt verksamhetsområde med syfte att samla upp och omhänderta sådant förorenat vatten. I detta sammanhang bör även ansökt verksamhet gällande deponi för farligt avfall uppmärksammas.

Börje Wigström, Dalhemsvägen 126 A, Helsingborg uttrycker oro över de hälsoeffekter som luftemissioner från systemet för rötning och uppgradering av biogas kan ge upphov till. Han framhåller att verksamheten orsakar kraftiga luktstörningar i omgivningen. Han bifogar 676 namnunderskrifter från personer som motsätter sig utvidgning av verksamheten vid Filborna.

Stig Persson, Silvåkragatan 50 och Rolf Sönne, Silvåkragatan 46, Helsingborg påtalar luktolägenheter som ökat i styrka under senare tid. De kräver åtgärder mot lukten, alternativt att anläggningen stängs i avvaktan på teknikutveckling.

Leif Komét, Gamla vägen 2, Helsingborg framför den oro som de boende i Väla by känner för den planerade förbränningsanläggningen och de hälsoeffekter som rökgaserna kan orsaka. Han bifogar namnunderskrifter från ca 40 hushåll i Väla by.

Thomas Nilsson, Brohultsvägen 72, Helsingborg påtalar ökande luktolägenheter från Filbornaanläggningen.

Ruth Nilsson, Tyringegatan 12, Helsingborg yrkar att luktproblemen åtgärdas snarast.

Christel Dahlberg, Dalhemsvägen 73 c, och Inga Jönsson, Dalhemsvägen 73 a, Helsingborg uppger att luften från återvinningsgården blivit allt sämre med åren. De är fysiskt besvärade av lukten och är oroliga för hälso- och miljöeffekterna av utsläppen från verksamheten.

Bolaget anför i bemötande över yttrande i huvudsak följande.

Bottenfaunaundersökningar utförs inom ramen för egenkontrollen vilket bedöms vara tillräckligt.

Det är tillräckligt att klassificera verksamheten för att fastställa provningsnivån. SNI-kod saknar rättslig betydelse.

Bolagets ansökan omfattar de verksamheter som finns beskrivna i ansökningshandlingarna, så även anläggningen för uppgradering av fordonsgas.

Stentippen är en äldre del av Filborna avfallsanläggning som har sanerats och efterbehandlats under 2005-2006. Den är nu avslutad och omfattas inte av ansökan. Tömningen av befintliga biocellreaktorer är en del av pågående behandling av avfall som redan har inkommit till anläggningen.

Bolaget delar inte länsstyrelsens uppfattning att huvudorsaken till lukt skulle vara den biologiska behandlingen. Mätningar indikerar att det diffusa läckaget av deponigas från deponin är den största sammantagna luktkällan. Därför är den pågående sluttäckningen den viktigaste åtgärden för att minska luktolägenheterna från anläggningen. Målsättningen är att sluttäckningen av den befintliga deponin skall vara klar år 2012. Genom de nya behandlingslinjerna för rötning och förbränning kommer även behovet av deponering av organiskt avfall att minska i framtiden.

Under sommaren 2006 har åtgärder vidtagits avseende behandlingen av hushållens restavfall i kombireaktor-anläggningen. Vid årsskiftet 2006/2007 kommer ytterligare åtgärder att vidtas i form av byte av sikt för den färdiga komposten samt uppsamling och behandling av avgående luft från siktningen. Den planerade inbyggnaden av förbehandlingen av hushållsavfallet beräknas ske under 2007. På något längre sikt planerar bolaget en utbyggnad av den slutliga rötningen, vilken kommer att innebära att produktion av fordonsgas prioriteras och behovet av

kompostering minskar. Sammantaget åtar sig bolaget att inom fyra år från det att tillståndet har vunnit laga kraft ha ställt om behandlingen av organiskt restavfall från hushåll och källsorterat, organiskt avfall från hushåll och livsmedelindustri till att ske inbyggt med erforderlig behandling av ventilationsluften.

Vidare kommer den biobränsleeldade panncentralen och kraftvärmeverket att kunna utnyttja ventilationsluft och restgaser från andra verksamheten vid anläggningen, vilket innebär att förkommande luktande ämnen destrueras.

Komposteringen av park- och trädgårdsavfall och rötat slam från avloppsreningsverk sker på hårdgjorda ytor inom en del av anläggningen som ligger mer än 1000 m från närmaste bostadsområden. Vid uppläggning och vändning av komposten används grenslade kompostvändare med hög kapacitet, vilket innebär att vändning av komposten kan ske med intervaller anpassade till de olika materialen. Bolaget bedömer att komposteringen uppfyller kravet på bästa möjliga teknik och är gängse vid större anläggningar i landet.

Bolaget frånfaller ansökan om fortsatt behandling av avfall i biocellreaktor. Urgrävning av de befintliga biocellreaktorerna bedöms kunna ske utan risk för luktolägenheter efter avslutad behandling.

Bolaget önskar att i framtiden utnyttja Biodegmaanläggningen för behandling av följande avfallsslag.

- komposterbar fraktion från källsorterat restavfall från hushåll
- slam
- gödsel
- rötrest från linje 3
- förorenade massor

För lagring av avfall på en plats där avfallet inte har uppkommit men skall bortskaffas eller återvinnas gäller inte 5 § avfallsförordningen (2001:1063). Lagring av utsorterat brännbart avfall kommer dock normalt inte att ske längre tid än tre år.

Principerna för anslutning av etapp 1:7 mot den befintliga deponin framgår av kompletteringen av ansökan. Detaljutformningen kommer att ske i samråd med tillsynsmyndigheten. Ojämna sättningar i äldre underliggande celler kan undvikas genom en stegvis konstruktion och packning av terrassen innan tätskikt och dräneringsskikt anläggs.

Sluttäckningens konstruktion kommer att avgöra till vilken höjd deponering kan ske. Deponering kommer inte att ske till en sådan höjd att sluttäckningens funktion äventyras. Sluttäckning av den befintliga deponin sker efter hand i enlighet med godkänd anpassningsplan. Det är olämpligt att ange en tid inom vilken sluttäckning skall ha skett. Med hänsyn till att det maximala tjäldjupet för Helsingborg har beräknats till 1,2 m bedöms ett tätskikt om 1-1,5 m vara tillräckligt.

Av en genomsnittlig årligen uppsamlad lakvattenmängd om 260 000 m³ har 60 000 m³ bedömts utgöras av inträngande grundvatten. Bolaget har ingen erinran mot att

miljödomstolen meddelar prövotid för avgörande av frågan om åtgärder till skydd mot inträngande grundvatten i den befintliga deponin. Prövotiden bör bestämmas till fyra år.

Okulär kontroll av eventuell olja i fördammarna kommer att ske innan lakvatten från ytorna för behandling av förorenade massor leds till det lokala reningssystemet för lakvatten. Vid behov återförs vattnet till slamfickan för mottagning av bensinstationsslam för behandling.

Den lokala behandlingen av lak- och dagvatten från anläggningen bedöms vara tillräcklig för att ingen negativ påverkan skall uppkomma vid driften av det kommunala avloppsreningsverket eller avseende möjligheterna att omhändertas slam från reningsverket. För utsläpp till reningsverket gäller generella riktvärden för industrispillvatten (ABVA). Därutöver saknas anledning att föreslå riktvärden under prövotiden. Bolaget motsätter sig att lokalt omhändertagande skall vara en förutsättning för fortsatt verksamhet och vidhåller att frågan om utsläpp kan ske direkt till recipient skall avgöras efter den föreslagna prövotidens utgång.

Det är frågan om en avfallsförbränningsanläggning och ej en samförbränningsanläggning. Ansökan avser numera endast det södra av de två lokaliseringalternativen. Bolaget önskar hålla valet öppet för vilka ångdata man kommer att välja för den nya avfallsförbränningsanläggningen. Först efter förhandlingar med avnämare av den producerade energin kan man se vilket alternativ som i slutändan ger en rimlig mottagningsavgift för det avfall som tas emot.

Den el och värme som produceras bör kunna ses som en produkt. Lika lite som en tillståndsmyndighet skall göra någon självständig bedömning av om en producerad vara bör få föras ut på marknaden skall myndigheten bedöma om det gör att få avsättning för en produkt som tillverkas eller den el och värme som framställs. Det kan inte uteslutas att även kraftvärmeverket vid Filborna av och till tvingas att kyla bort spillvärme. Detta kommer i förekommande fall att ske med hjälp av luftkylare som inte kommer att ge någon påverkan utanför verksamhetsområdet.

Någon rättslig möjlighet att framställa krav på att en verksamhetsutövare att dela upp sin verksamhet som länsstyrelsen gör finns inte. Så länge som lokaliseringen uppfyller kraven i 2 kap. 4 § miljöbalken kan inga ytterligare krav aktualiseras.

Hanteringen av animaliska biprodukter är helt sluten. Frånluften tillförs normalt pannans heta del för destruktion. Om pannan inte är i drift ventileras luften ut till atmosfären via aktivt kol. Slam från avloppsreningsverk kommer till anläggningen i täckta containrar och lossas till ett lager där det råder undertryck. Frånluften tas omhand på sätt som beskrivits ovan.

Någon rökgaskondenseringsanläggning planeras ej då den beräknade fukthalten för aktuell bränslmix endast ligger runt 40 %. Bioaskan från Västhamnsverket matas ut i vått tillstånd och dammar inte. Hanteringen och inmatningen till pannan kommer att ske i övertäckta slutna transportörer. Såväl lastning som lossning av bioaskan sker på hårdgjorda ytor som är lätta att hålla rent genom spolning.

Bolaget anser att det inte finns tillräckliga skäl att införa ett villkor för utsläpp av lustgas och ammoniak. Bolaget avser dock att vid utnyttjandet av kväveoxidreducerande åtgärder driva anläggningen så att även utsläppen av ammoniak och dikväveoxid begränsas till låga nivåer.

Insamlade batterier som inte kan återvinnas kommer att deponeras i celler på deponin för farligt avfall.

Bolagets yrkanden avser att som ett medelvärde över en treårsperiod årligen (dvs. tre kalenderår) ta emot, behandla och deponeras 150 000 ton förorenade massor. Bolaget har inget att erinra mot den redovisning som länsstyrelsen föreslår inför behandling av varje nytt slag av förorenat material m.m. och åtar sig att inkomma med en sådan redovisning till tillsynsmyndigheten.

Bolaget föreslår att nuvarande villkor för kompostering av bensinstationsslam även fortsättningsvis skall gälla för biologisk behandling av oljeförorenade massor. Processvatten från jordtvätt och kemisk oxidation behandlas internt som en del av respektive behandling. Om de generella riktvärdena för industrispillvatten (ABVA) inte överskrids kan utsläpp ske till det kommunala reningsverket. Vid behov omhändertas processvattnet externt.

Förordningen om avfallsförbränning och Naturvårdsverkets föreskrifter om avfallsförbränning är tillämpliga på anläggningen för termisk behandling. Denna behandling kommer att ske kampanjvis med mobila anläggningar. Det kan inte anses vara miljömässigt motiverat att ställa krav på att eventuell energi i rökgaserna skall tillvaratas från en mobil anläggning. Anläggningsspecifika data får ingå i den redovisning som bolaget har åtagit sig göra inför behandling av varje nytt slag av förorenat material och innan ett behandlingsförfarande tillämpas för första gången.

Bolaget vidhåller sitt förslag till ekonomisk säkerhet för deponeringsverksamheten. Avloppsslam som inte har komposterats används inte i sluttäckningen. För mellanlagring av ca 3000 ton farligt avfall föreslår bolaget en säkerhet om 3 Mkr. Den genomsnittliga kostnaden för omhändertagande av farligt avfall har därvid beräknats till ca 1000 kr/ton.

En tidsbegränsning av tillståndet skulle innebära en stor osäkerhet för bolaget vid de nya, större investeringar som är planerade. Vad gäller deponeringen kommer skyddsåtgärder att vidtas för att uppfylla kraven i förordningen om deponering av avfall. Vidare har bolaget accepterat att frågan om skyddsåtgärder mot inläckande grundvatten sätts på provotid. Miljökonsekvenserna avseende deponering får därmed anses tillräckigt utredda. Bolaget motsätter sig tidsbegränsning av tillståndet.

Bolaget har följande synpunkter på länsstyrelsens villkorsförslag.

1. Ett villkor skall vara utformat på ett sådant sätt att det tydligt framgår vad som krävs av verksamhetsutövaren. Bolaget motsätter sig det föreslagna villkoret.
2. Bolaget förutsätter att frågan om ekonomisk säkerhet kommer att tas upp i domslutet.
3. Bolaget reviderar sitt förslag, punkt 3.
4. Se kommentarer ovan angående avledning av lakvatten samt bolagets reviderade villkorsförslag, punkt 12.

5. Mot bakgrund av bolaget åtagande är något villkor inte nödvändigt, Se även bolagets villkorsförslag, punkt 16.
- 6-7. Se kommentarer ovan angående förorenade massor
- 8-9 Bolaget godtar förslagen.
10. Se kommentarer ovan angående sluttäckning.
11. Se kommentarer ovan angående skydd mot inträngande grundvatten.
12. Av ansökan framgår att all hantering av avfall utomhus sker på hårdgjorda ytor. Något särskilt villkor är inte nödvändigt.
13. Flisning av impregnerat trä kommer att ske kampanjvis. Det bedöms därför inte vara motiverat att föreskriva att flisning skall ske under tak. Lagring av flisat impregnerat trä kan ske med skydd från nederbörd.
14. Mot bakgrund av att hantering av rötat slam inte bedöms orsaka några luktolägenheter motsätter sig bolaget det föreslagna villkoret.
15. Bolaget godtar villkoret.
16. Lagring av ammoniak omfattas av förslaget till villkor avseende lagring av kemiska produkter. Något särskilt villkor är inte nödvändigt.
17. Bolaget godtar villkoret.
18. Miljöbalkens bestämmelser om egenkontroll är tillämpliga på verksamheten. Något särskilt villkor är inte nödvändigt.

Bolaget anser att det inte framkommit några särskilda omständigheter som motiverar ett bemyndigande för tillsynsmyndigheten att föreskriva villkor som kan erfordras för kontroll av verksamheten och åtgärder enligt 21 och 26 §§ förordningen om deponering av avfall.

Bolaget har inget att erinra mot att på försök förse de delar av den befintliga deponin som inte är sluttäckta med någon form av luktreducerande täckning, t.ex. ett metanoxiderande skikt eller en tät plastduk, i avvaktan på sluttäckning.

När den befintliga deponin har sluttäckts, deponeringen av organiskt avfall har upphört och behandlingen av organiskt hushållsavfall sker slutet är bolagets målsättning att störande lukt inte skall förekomma oftare än de målsättningsvärden som miljönämnden föreslår. Det är dock olämpligt att föreskriva målsättningsvärden som villkor för verksamheten, eftersom ett villkor måste vara utformat på ett sådant sätt att det tydligt framgår vad som krävs av verksamhetsutövaren för att villkoret skall vara uppfyllt. Frågan om en överträdelse av ett villkor har skett måste kunna fastställas på objektiva grunder. Överhuvudtaget är lukt en olägenhet eller störning som är svår att mäta. Bolaget har dock föreslagit ett villkor som innebär att bolaget om störande lukt uppkommer skall utreda orsaken till detta i samråd med tillsynsmyndigheten. Därvid kan det även vara lämpligt att diskutera hur det skall avgöras vilken lukt som skall anses störande.

Bolaget har inget emot att ordet "närmaste" bostäder tas bort. Det föreslagna villkoret överensstämmer dock med miljödomstolarnas praxis avseende s.k. bullervillkor.

Bolaget har ingen erinran mot att den ovan föreslagna prövotiden avseende inträngande grundvatten även avser frågan om utförande av åtgärder för att i övrigt begränsa mängden lakvatten.

Det är inte möjligt att idag ange vilka typer av farligt avfall som bedöms kunna medföra risk för olägenheter i omgivningen såsom t.ex. lukt, utan en bedömning får göras i varje enskilt fall i samband med mottagningskontrollen. Lagring av farligt avfall i avvaktan på deponering kommer att ske på hårdgjord yta med skydd från nederbörd.

Det har inte framkommit någon anledning att föreskriva ytterligare gränsvärden för kraftvärmeverket än de som gäller enligt Naturvårdsverkets föreskrifter om avfallsförbränning.

Vid upphandling av transporter tillämpar bolaget Helsingborgs Stads upphandlingsregler. Större delen av transporterna till och från anläggningen utförs av externa transportörer.

Med anledning av erfarenheterna från branden i bolagets mellanlager för farligt avfall kommer ytan framför det nya mellanlagret att anslutas till ett uppsamlingssystem för vatten så att bräddning inte kan ske till omgivningen utan till en intern bassäng. För uppsamling av eventuellt läckage från själva mellanlagret finns slutna tankar.

Vid eventuella bränder inom andra delar av anläggningen kommer släckvatten normalt att avrinna till de befintliga lakvattendammarna. För närvarande pågår en översyn av behovet av kompletteringar och/eller förbättringar av uppsamlingssystemet för släckvatten.

DOMSKÄL

Miljökonsekvensbeskrivning

Miljödomstolen bedömer att miljökonsekvensbeskrivningen, med de kompletteringar som har skett under målets handläggning, nu uppfyller kraven på en sådan beskrivning enligt 6 kap. miljöbalken. Miljökonsekvensbeskrivningen bör därför godkännas.

Tillåtlighet - tidsbegränsning

Avfallshantering har bedrivits på Filborna sedan lång tid tillbaka. Verksamheten har successivt förändrats från renodlad deponi till en mångfacetterad anläggning för behandling och återvinning av avfall. Närheten till bebyggelse har samtidigt inneburit återkommande klagomål på luktstörningar i omgivningen.

Sökanden och remissmyndigheterna är delvis oeniga om källan till luktstörningarna. Bolaget anser att det diffusa läckaget av deponigas är den största sammantagna källan och att den pågående sluttäckningen därför är den viktigaste åtgärden för att minska luktolägenheterna från anläggningen. Länsstyrelsen anser å sin sida att luktstörningarna huvudsakligen härrör

från de biologiska behandlingsprocesserna. Länsstyrelsen har därför yrkat avslag på den del av ansökan som rör hantering av avfall i kombireaktorläggning (KRT), boxkompostering (Biodegma) och kompostering av trädgårdsavfall och slam.

I övrigt har länsstyrelsen yrkat att tillståndet, med undantag för kraftvärmeverket och biogasanläggningen, tidsbegränsas till tio år. Som skäl har man anfört att miljökonsekvenserna från verksamheten kan vara svåra att överblicka, särskilt för områden som inte kommer att tas i anspråk för avfallshantering förrän om åtskilliga år. Anläggningen saknar även ett lokalt omhändertagande av lakvatten med utsläpp direkt till recipient. Dessutom finns problem med inflödande grundvatten samt stora problem med lukt som inte är lösta.

Miljödomstolen gör följande bedömning.

Luktstörningarna från verksamheten har åtminstone tidvis varit större än vad som skäligen bör tålas av människor som vistas i dess närhet. Utredningen i målet ger dock inte ett tydligt svar beträffande exakt vilken eller vilka delar av anläggningen eller verksamheten som ger dessa störningar. I den mån lukten härrör från befintlig deponi, kommer avgången avlukande ämnen att minska när denna avslutas och efterbehandlats. Bolaget har även åtagit sig att förse de delar av den befintliga deponin med någon form av luktreducerande täckning i avvaktan på sluttäckning. Det framstår emellertid som sannolikt att även de biologiska behandlingsprocesserna tidvis har orsakat kraftiga luktstörningar. Det finns därför skäl att noga överväga den fortsatta tillåtligheten av dessa delar av verksamheten.

Bolaget har under senare tid vidtagit ett antal åtgärder i syfte att minska lukten från kombireaktorläggningen. Ny kompostvärdare används vid komposteringen av park- och trädgårdsavfall. Man har dessutom åtagit sig att ställa om behandlingen av organiskt restavfall från hushåll och källsorterat, organiskt avfall från hushåll och livsmedelsindustri till att ske inbyggt med erforderlig behandling av ventilationsluften.

Miljödomstolen anser att, eftersom dels effekten av de nyligen vidtagna åtgärderna ännu inte helt har kunnat utvärderas, dels den planerade inbyggnaden kan komma att märkbart förbättra

luktsituationen, det inte finns tillräckliga skäl för att nu vägra fortsatt tillstånd till de ifrågasatta biologiska behandlingsprocesserna. Tillståndet till processerna bör dock tidsbegränsas till sex år för att därefter möjliggöra en förutsättningslös prövning, när det föreligger erfarenheter av de genomförda och planerade åtgärderna.

Nuvarande avledning av förorenat vatten till kommunens spillvattennät bedöms kunna ske utan risk för väsentlig olägenhet. Kommunen har inte heller motsatt sig att även i fortsättningen ta emot detta vatten. Bolaget har likväl åtagit sig att utreda möjligheterna till såväl begränsning av lakvattenmängderna som ytterligare lokal rening av förorenat vatten. Miljödomstolen finner att, med undantag för vad som ovan anförts om vissa biologiska behandlingsprocesser, det inte finns skäl att tidsbegränsa tillståndet.

I övrigt föreligger inte hinder enligt miljöbalken mot den ansökta verksamheten. Tillstånd skall därför lämnas.

Tillståndets omfattning

Miljödomstolen anser inte att det finns anledning att ange SNI-koder i tillståndet. Det är tillräckligt med den beskrivning av verksamhetens olika delar som sökanden har angett i sitt yrkande. I enlighet med praxis skall tillståndet till kraftvärmeverket även begränsas till total installerad effekt.

I övrigt bör tillståndet preciseras till att avse mottagning, mellanlagring och deponering av de respektive avfallstyper, liksom förbränning av de avfallskategorier som bolaget har angett i ansökan. I tillståndet bör anges behandlingsmetoderna för förorenade massor samt de uppgifter som krävs enligt 22 kap. 25 a och 25 b §§ miljöbalken. Det har inte framkommit skäl för att, såsom miljönämnden föreslagit, undanta vissa typer av farligt avfall från tillståndet.

Generella föreskrifter

För verksamheten gäller i tillämpliga delar bl.a. avfallsförordningen (2001:1063), förordningen (2001:512) om deponering av avfall (deponeringsförordningen), förordningen (2002:1060) om avfallsförbränning, förordningen (1998:901) om verksamhetsutövarens

egenkontroll samt Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2002:28) om avfallsförbränning, (NFS 2004:4) om hantering av brännbart avfall och organiskt avfall liksom (NFS 2004:10) om deponering, kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid anläggningar för deponering av avfall. Krav med motsvarande innehåll bör då inte uttryckas som villkor (se Miljööverdomstolens dom den 1 december 2000 i mål nr M 7173-99).

Bolaget har yrkat avsteg eller undantag från kravet på geologisk barriär enligt 19 § deponeringsförordningen för anslutningen av etapp 1:7 mot den befintliga deponin (etapp 1:6). Enligt 24 § deponeringsförordningen får miljödomstolen medge sådant undantag, om det kan ske utan risk för skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Det yrkade avsteget innebär att den befintliga deponin avslutas med ett tätskikt som också utgör bottentätning i anslutningen av den nya deponin. Bottentätningen avses att utföras med minst 0,5 m tjocklek och en permeabilitet $<10^{-9}$ m/s. Däröver skall anläggas ett 0,5 m dräneringsskikt samt en geotextil innan avfall deponeras. Länsstyrelsen har motsatt sig yrkandet med hänvisning till risken för sättningar i den äldre underliggande deponicellen. Mot detta har bolaget invänt att det i huvudsak är schaktmassor som tidigare deponerats på platsen.

Miljödomstolen gör följande bedömning.

Den föreslagna konstruktionen innebär att det inte kommer att finnas någon geologisk barriär under den del av deponin som ansluter mot befintlig deponi. Å andra sidan kommer bottentätningen att utföras med en permeabilitet motsvarande kraven för en anlagd geologisk barriär. Att helt avstå från att ansluta ny deponi mot befintlig skulle minska det effektiva markutnyttjandet.

Att ansluta en ny deponi till en befintlig med en "mellantäckning" har godtagits för flera liknande deponier under senare tid. Miljödomstolen bedömer att det dränerande lagrets lutning i kombination med tätskiktet bör ge en tillfredsställande avledning av infiltrerat vatten mot den nya deponins bottenplan. Genom stegvis konstruktion och packning innan tätskiktet anläggs kan sättningar undvikas. Risken för att olägenhet likväl skulle uppstå till följd av sättningar i befintlig deponi, bedöms mer än väl uppvägas av den hushållning med tillgänglig

deponimark som en anslutning innebär. Avsteg från kraven på geologisk barriär bör därför medges för anslutningen mellan etapperna 1:6 och 1:7.

Villkor

Ett s.k. allmänt villkor bör föreskrivas på sedvanligt vis. I övrigt skall villkor föreskrivas som konkretiserar de allmänna hänsynsreglerna på ett entydigt och kontrollerbart sätt.

Villkor för lagring, lagringsytor, hantering av förorenade massor, etc.

Av 5 § avfallsförordningen följer att mellanlagring är sådan lagring som sker för en kortare period än tre år innan det återvinns eller behandlas alternativt ett år innan det bortskaffas. Enligt bilaga 4 till samma förordning är lagring av avfall som skall genomgå ett angivet återvinningsförfarande i sig att anse som ett återvinningsförfarande. Bolaget har uppgett att lagring av utsorterat brännbart avfall normalt inte kommer att ske längre tid än tre år.

Miljödomstolen anser att lagring av avfall på obestämd tid kan orsaka föroreningar som tenderar att likna sådana som uppkommer vid en deponi. Miljökonsekvenserna för detta är inte beskrivna. Lagring bör därför begränsas till tider som motsvarar de som gäller för mellanlagring. I 42 § avfallsförordningen finns bestämmelser om skyldighet att föra anteckningar om verksamheten.

Ett grundläggande krav för all utomhushantering av avfall inom verksamhetsområdet är att hanteringen sker på hårdgjord yta så att dräneringsvatten kan avledas till lakvattensystemet. Att så sker framgår visserligen av den tekniska beskrivningen, men eftersom skyddsåtgärden framstår som väsentlig från miljöskyddssynpunkt bör den ändå regleras genom ett särskilt villkor. Det är dock inte rimligt att kräva att ytan skall vara så tät att det fordras en asfaltering.

För hantering av kemikalier och farligt avfall, och särskilt beträffande användning av ammoniak, bör villkor fastställas i enlighet med länsstyrelsens förslag. Bolaget har yrkat att kravet på invallning skall gälla först efter ett år. Miljödomstolen anser att detta är rimligt.

Sedan tidigare har bolaget bedrivit kompostering av oljehaltigt slam från bilvårdsanläggningar, oljeavskiljare m.m. Verksamheten har reglerats bl.a. genom

länsstyrelsens beslut om villkor den 29 januari 2004. Den nu planerade behandlingen av förorenade massor har stora likheter vad gäller risken för miljöstörningar till luft och vatten. Miljödomstolen anser att all hantering av förorenad jord bör ske på ytor som tätats genom asfalt eller motsvarande material. Kompostering bör inledningsvis ske med tillsats av näringsämnen och strukturgivare och pågå över en sommarperiod. I enlighet med bolagets yrkande får komposteringen avbrytas när halten opolära kolväten understiger 5000 mg/kg TS.

Miljödomstolen anser att krav på täckning och avledning av luften via ett filter bör gälla för massor som har förorenats med kolväten. Erfarenhetsmässigt avgår huvuddelen av de flyktiga kolvätena under de två första månaderna av behandlingen.

Sökanden har förslagit ett villkor som reglerar användningen av avfallsmassor för konstruktionsändamål inom anläggningen. Miljödomstolen anser att det bör anges som villkor att bolaget inte får använda jordmassor som är att se som farligt avfall. I övrigt bör frågan överlåtas åt tillsynsmyndighetens bestämmande.

Bolaget har åtagit sig att, inför behandling av varje nytt slag av förorenat material och innan ett behandlingsförfarande tillämpas för första gången, komma in med en sådan redovisning som länsstyrelsen har föreslagit. Detta bör föreskrivas som villkor.

Villkor om anmälningsskyldighet avseende bottenkonstruktion för nya deponiytor bör föreskrivas i linje med parternas samstämmiga uppfattning.

Den planerade utgrävningen av tidigare deponerat material (Land-fill Mining) har inte närmare beskrivits i ansökan. Länsstyrelsen har uttryckt farhågor för att bl.a. luktstörningar skulle kunna uppstå vid utgrävning av bioceller. Bolaget har åtagit sig att samråda innan utgrävning påbörjas samt att stoppa denna verksamhet, om det skulle uppstå luktstörningar. Miljödomstolen anser Land-fill Mining kan vara ett sätt att utnyttja marken mer effektivt och att det kan vara angeläget att, med hänsyn till risken för sättningar, gräva ut just bioceller innan ytterligare material deponeras ovanpå. Å andra sidan bör risken för störningar genom lukt och damning inte negligeras. Ett anmälningförfarande för all form av utgrävning bör

därför föreskrivas, kombinerat med en delegation till tillsynsmyndigheten att fastställa ytterligare villkor.

Miljönämnden anser att den yta, som har ställts i ordning för behandling av farligt avfall innan deponering, bör utföras i ogenomsläppligt material (betong eller asfaltsbetong), med system för separat omhändertagande av lakvatten samt om möjligt förses med taköverbyggnad. Bolaget har godtagit detta. Detta bör föreskrivas som villkor.

För att minska risken för förorening av inträngande regnvatten bör även villkor föreskrivas om daglig täckning av tipsår, särskild hantering av asbestavfall samt skydd av farligt avfall.

Bolaget har åtagit sig att sluttäcka den befintliga deponin inom tio år från det att deponeringen upphört, samt att förse de delar som inte är sluttäckta med någon form av luktreducerande täckning. Detta bör föreskrivas som villkor liksom att all hantering av animaliskt avfall skall ske slutet.

Villkor för kraftvärmeverket

Enligt 2 kap. 5 § miljöbalken skall alla som bedriver en verksamhet hushålla med energi. Bolaget har redovisat två alternativa utformningar av kraftvärmeverket med olika ångdata (16 bar, 220 °C resp. 40 bar, 400 °C). I båda fallen förväntas befintlig spillvärme i fjärrvärmenätet trängas undan med 261 GWh resp. 129 GWh. Miljödomstolen anser att det slöseri med värmeenergi, som den sekundära effekten i form av bortträngning av spillvärme innebär, måste beaktas inom ramen för denna prövning och att det som villkor bör föreskrivas att anläggningen skall utföras enligt det alternativ som innebär högst ångdata. Detta innebär ingen bedömning av produkten eftersom anläggningens huvudsyfte, såsom bolaget har valt att framställa sitt yrkande, är att förbränna avfall, inte att producera energi.

Det råder enighet om såväl höjden på skorstenen vid kraftvärmeverket som hanteringen av flyg- och bottenaska samt vilka utsläpp som skall räknas med vid mätning.

Villkor bör fastställas i enlighet med länsstyrelsens förslag om den längsta tid under vilken det i samband med tekniskt oundvikliga driftstopp, driftstörningar eller fel i mätutrustning.

Motsvarande tid vid haveri i reningsutrustning regleras i 20 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2002:28) om avfallsförbränning.

Det finns i övrigt inte skäl att föreskriva ytterligare gränsvärden för luftutsläppen från kraftvärmeverket utöver vad som gäller enligt Naturvårdsverkets föreskrifter om avfallsförbränning, med undantag för kväveoxider (se nedan under provotid).

Villkor för panncentralen

För den bibränsleeldade panncentralen bör gälla villkor med innebörd som motsvarar de som länsstyrelsen har fastställt genom beslut den 22 augusti 2006.

Villkor för buller

För verksamheten har under lång tid gällt gränsvärden för bullret vid omgivande bostäder. Det finns inte skäl för att ändra dessa till riktvärden. Bolaget och länsstyrelsen har föreslagit att även bullernivån vid arbetslokaler regleras. Miljödomstolen finner att, med hänsyn till karaktären av omgivande bebyggelse, så finns det skäl för att reglera det bullret och lämpligen att riktvärden kan godtas i det fallet.

Villkor för kontroll m.m.

Enligt 22 kap. 25 § miljöbalken skall en tillståndsdom innehålla bestämmelser om tillsyn, besiktning och kontroll såsom utsläppskontroll med angivande av mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod. Förordningen (1998:901) om verksamhetsutövarns egenkontroll innehåller därvidlag inte en uttömmande reglering av frågan, liksom inte heller eventuell anslutning till ett certifierat miljöledningssystem.

Miljödomstolen anser därför att det bör framgå av villkor att ett aktuellt kontrollprogram skall finnas. Det bör delegeras till tillsynsmyndigheten att föreskriva närmare villkor om kontrollen. Härvid bör Fiskeriverkets synpunkter beaktas.

Övriga villkor

Miljönämnden har uttryckt oro för att visst slag av farligt avfall kan ge upphov till olägenheter t.ex. genom lukt. Bolaget har å sin sida framhållit att man ser det som sin skyldighet att ta

emot avfall som uppkommer inom upptagningsområdet. Enligt 2 kap. 2 § miljöbalken skall alla som bedriver en verksamhet skaffa sig den kunskap som behövs med hänsyn till verksamhetens art och omfattning för att skydda människors hälsa och miljön mot skada eller olägenhet. Detta framstår som särskilt viktigt för Filbornaanläggningen där t.ex. enstaka skötselåtgärder kan bidra till luktstörningar. Villkor bör därför föreskrivas med innebörd att skriftliga instruktioner skall finnas för olika arbetsmoment av betydelse från miljöskyddssynpunkt. I detta får innefattas bedömning av om ett visst avfallsslag kan komma att orsaka luktstörningar (se även prøvotid).

Samma krav på anmälningsskyldighet som gäller för bottenkonstruktion bör tillämpas inför sluttäckning med möjlighet för tillsynsmyndigheten att föreskriva ytterligare villkor. Det finns inte anledning att nu reglera sluttäckningens tjocklek.

Därutöver bör till tillsynsmyndigheten delegeras möjligheten att fastställa villkor om utförande av skydd mot ytligt föroreningsläckage (21 § deponeringsförordningen) samt konkreta åtgärder för att motverka de störningar som anges i 26 § deponeringsförordningen. Det finns inte skäl att nu föreskriva särskilda villkor för transporter eller brandskydd.

Bolaget har även yrkat att tillsynsmyndigheten vid haverier skall ges rätt att medge avsteg från gällande villkor och föreskrifter. Enligt 22 kap. 25 § miljöbalken får miljödomstolen överlåta åt tillsynsmyndighet att fastställa villkor av mindre betydelse. Tillfälliga ändringar av villkor regleras i 24 kap. 8 § miljöbalken. Miljödomstolen finner att det saknas laglig grund att bifalla bolagets yrkande.

Prövotid

Bolaget har yrkat miljödomstolen skall sätta följande frågor på prøvotid.

- Huruvida utsläpp av behandlat lak- och dagvatten kan ske direkt till recipient,
- utförande av skyddsåtgärder mot inträngande grundvatten och åtgärder i övrigt för att begränsa mängden lakvatten,
- utsläpp av kväveoxider, ammoniak och dikväveoxid från kraftvärmeverket.

Bolaget har likaså godtagit miljönämndens yrkande om att även sätta frågan om luktstörningar på provotid.

Miljödomstolen anser att det behövs en provotid för att genomföra ytterligare utredningar och få och erfarenheter av nytillkommande verksamhetsdelar och skyddsåtgärder. Vad gäller befintliga verksamheter bör redovisningstidpunkten bestämmas till ett visst datum, medan tidpunkten för kraftvärmeverket bör kopplas till tiden för idrifttagandet.

Som provisoriska föreskrifter beträffande vatten bör gälla det som bolaget har yrkat. För innehållet av ammoniak och dikväveoxid bedömer miljödomstolen att det är tekniskt möjligt att innehålla de nivåer som länsstyrelsen yrkat. Bolaget har inte visat på motsatsen. Något särskilt målsättningsvärde för NO_x är inte nödvändigt.

Bolaget bör medges att under provotiden avseende luktstörningar utnyttja Biodegmaanläggningen för de avfallsslag man angav på huvudförhandlingen. Det är mycket angeläget att den av bolaget föreslagna inbyggnaden av den biologiska avfallsbehandlingen genomförs snarast. Miljödomstolen bedömer att detta bör kunna genomföras inom tre år.

Igångsättningstid

Enligt 22 kap. 25 § miljöbalken skall den tid inom vilken igångsättning av miljöfarlig verksamhet skall ha skett anges i en tillståndsdom. I detta fall omfattar domen dels befintlig verksamhet på Filborna, dels en utökning/förändring av verksamhetens omfattning i olika avseenden jämfört med tidigare tillstånd och dels helt nya anläggningar såsom ett kraftvärmeverk.

Bolaget har yrkat att igångsättningstiden bestäms till fem år samt anfört att denna tid skall avse ianspråktagandet av tillståndet som sådant, oavsett om enskilda anläggningsdelar har kommit till stånd.

Med att verksamheten sätts igång menas att tillståndet utnyttjas i visst avseende, dvs. att en anläggning påbörjas, en ändring inleds etc. För befintliga verksamheter syftar bestämmelsen främst på fall som förutsätter byggnadsåtgärder. Tidsfristen knyts till påbörjandet av den

miljöfarliga verksamhet som skall bedrivas vid den befintliga anläggningen sedan ändringarna genomförts. Byggnadsarbeten eller andra arbeten som påbörjas för att uppföra eller ändra en anläggning eller verksamhet, innebär inte att tidsfristen avbryts (Bjällås-Rahmn, Miljöskyddslagen s. 107).

För verksamheten vid Filborna innebär en igångsättningstid att bolaget ges en tid för att uppföra och ta i drift kraftvärmeverket, ställa i ordning nya deponiytor och påbörja deponering, färdigställa ytor för behandling av förorenad jord så att behandling kan påbörjas när behov uppkommer, samt att i övrigt genomföra de byggnads- och anläggningsåtgärder som tillståndet medger. Åtgärder som sker efter det att igångsättningstiden har löpt ut, måste föregås av en ny tillståndsprovning eller anmälan. Tillståndet förfaller alltså i de delar som inte har realiserats inom igångsättningstiden. Enligt 24 kap. 2 § miljöbalken kan igångsättningstiden förlängas under vissa förutsättningar.

Miljödomstolen anser att igångsättningstiden bör bestämmas till fem år i enlighet med bolagets yrkande.

Tidigare tillstånd

Bolaget ansökan föranleds, vad gäller den befintliga verksamheten, av kraven enligt förordningen (2004:989) om översyn av vissa miljöfarliga verksamheter samt av övergångsbestämmelserna till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Eftersom det således följer av författning och inte av sökandens egen planering att omprövning sker, bör det förordnas att det nya tillståndet, när det vinner laga kraft, ersätter de befintliga, som då sålunda förfaller. Det är således inte fråga om en återkallelse av tillstånd enligt bestämmelserna i 24 kap. 3 § första stycket 6 miljöbalken, jfr. Bengtsson m.fl. Miljöbalken en kommentar Del 2 s. 24:13.

Säkerhet

Sökanden har beräknat kostnaderna för sluttäckning för ianspråktagen men ännu inte avslutad yta till 50 Mkr samt 20 Mkr för behandling av lakvatten, hantering av deponigas samt kontroll och övervakning. För mellanlagring av ca 3000 ton farligt avfall föreslår bolaget en säkerhet

om 3 Mkr. Bolaget föreslår att säkerheten reduceras i takt med att sluttäckning sker, efter godkännande av tillsynsmyndigheten.

Miljödomstolen bedömer att de av sökanden uppskattade kostnaderna för efterbehandling och andra återställningsåtgärder kan godtas. De framtida kostnaderna påverkas av såväl den takt som efterbehandlingen av befintlig deponi fortskrider som ianspråktagandet av nya ytor för deponering. Det saknas underlag för att nu kunna besluta om en stegvis förändring av säkerheten.

Säkerhet skall i detta fall fastställas för verksamheten dels enligt de obligatoriska bestämmelserna i 15 kap. 34 § miljöbalken för deponeringsverksamheten, dels enligt de allmänna bestämmelserna i 16 kap. 3 § miljöbalken. Till skillnad mot bestämmelserna i 16 kap. innehåller i och för sig stadgandet i 15 kap. ingen uttrycklig reglering beträffande hanteringen av säkerheter; om godkännande eller förvaring.

I ett fall som detta måste säkerheten hanteras i ett sammanhang och av såväl praktiska skäl som för att följa hur frågan hanteras i 16 kap., bör säkerheten hanteras med utgångspunkt i den reglering som finns i 16 kap. 3 § miljöbalken. Säkerheten skall sålunda prövas av tillståndsmyndigheten.

Verkställighet

Det finns skäl för att medge yrkandet om verkställighetsförordnande.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Överklagande senast den 1 februari 2007

Anders Bengtsson

Bertil Varenius

I avgörandet har deltagit rådmannen Anders Bengtsson, ordförande, miljörådet Bertil Varenius samt sakkunnigledamöterna Lars Wennerstål och Kjell Karlsson

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni är missnöjd med domen kan Ni överklaga den till Miljööverdomstolen, Svea hovrätt. Detta gör Ni genom att skriva ett överklagande som Ni skickar till Miljödomstolen. Vad överklagandet skall innehålla framgår under ÖVERKLAGANDETS INNEHÅLL nedan.

Överklagandet måste ha inkommit till Miljödomstolen **inom tre veckor** från domens datum. Senaste dag för överklagande finns angiven i slutet av domen.

Anslutningsöverklagande

Om Er motpart har överklagat domen kan också Ni överklaga den till Miljööverdomstolen, även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut (s k anslutningsöverklagande). Ni skall också i detta fall skicka ett överklagande till Miljödomstolen.

Anslutningsöverklagande måste ha kommit in till Miljödomstolen inom **en vecka** från den senaste dag för överklagande som finns angiven på sista sidan i domen.

Om ett överklagande förfaller eller återkallas kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.

ÖVERKLAGANDETS INNEHÅLL

I överklagandet skall anges

1. att det riktar sig till Miljööverdomstolen
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadress, yrke, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klaganden respektive motpart,
3. den överklagade domen med angivande av Miljödomstolens namn samt dag för domen,
4. den ändring som yrkas i Miljödomstolens dom,
5. grunderna (skälen) för överklagandet, samt
6. de bevis som åberopas.

OBSERVERA

1. Överklagandet skall alltså vara riktat till Miljööverdomstolen men lämnas eller skickas till Miljödomstolen.
2. Till överklagandet skall bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte part bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på partens bekostnad.

Ytterligare upplysningar lämnas av Miljödomstolen.

Anvisning för överklagande - dom enligt miljöbalken (ansökningsmål)

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 VÄXJÖ	Kungsgatan 8	0470 - 868 00	0470 - 868 40	Måndag - fredag 09.00 - 12.00 13.00 - 15.00